

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji administracji: Kraków, ulica Orzeszkowej L. 7.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.636.

Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

15
GROSZY

Wszelkie komunikaty należy nadesłać wprost do administracji.

Rękopisów redakcja nie zwraca.

Za inseraty redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie

TUTKI I BIBUŁKI
ALTESSE
MOKKA-PEŁNOWATKI
uszlachetniają każdy gatunek tytoniu.

U. S. A. chce sprzedawać złoto

Waszyngton, 22. 3. PAT. Sekretarz skarbu Morgentau oświadczył, iż rząd Stanów Zjednoczonych gotów jest sprzedawać złoto wszystkim krajom, które wystąpią doń z korzystnymi ofertami. Posiadamy — dodał Morgentau — wszystko złoto, z czego możemy osiągnąć korzyści.

Podróż ministrów brytyjskich rozpoczęła się

London, 22. 3. PAT. Min. Eden odleciał do Paryża na konsultację z Lavalem i Suvichem dziś popołudniu. Narady będą trwały w ciągu dnia jutrzejszego. W niedzielę rano Eden odleci z Paryża do Amsterdamu, gdzie spotka się z Simonem. Ministrowie spożyją na lotnisku w Amsterdamie śniadanie, w czasie którego Eden poinformuje Simona o rezultatach rozmów paryskich. Z Amsterdamu obaj ministrowie wraz ze swym otoczeniem odlecają dalej do Berlina, gdzie wylądują w niedzielę około 5-tej popołudniu.

Otoczenie ministrów angielskich składać się będzie z następujących osób: 2-ch posłów parlamentarnych, a mianowicie: posła Granville, parlamentarnego przyw. eokr. min. Simona i lorda Cranborne,

syna markiza Salisbury, parlamentarnego prywatnego sekretarza min. Edena, oraz następujących urzędników Foreign Office: 1) zastępcy stałego podsekretarza stanu Sargenta, szefa sekcji Ligi Narodów w Foreign Office Spranga, szefa sekcji północnej i wschodniej Europy w Foreign Office Collier'a, prywatnego sekretarza ministra Simona w Foreign Office Seymoura i prywatnego sekretarza Edena w Foreign Office Hankey'a. Lord Cranborne oraz Sprang, Collier i Hankey będą towarzyszyli również min. Edenowi w jego podróży do Moskwy i Warszawy.

Rzym, 22. 3. PAT. Podsekretarz stanu w min. spraw zagr. Suvich wyjechał do Paryża na konferencję trzech mocarstw.

„Minimalne” zadania Hitlera

London, 22. 3. PAT. „Daily Telegraph” donosi, że Hitler w rozmowie z Simonem wysunął następujące minimalne zadania niemieckie: 1) armia lądowa w wysokości pół miliona żołnierzy, 2) lotnictwo wojskowe równe w swojej sile francuskim siłom napowietrznym, 3) marynarka wojenna w wysokości 1/3 floty wojennej W. Brytanji.

Wojsko swoją drogą, a kadry pracy — swoją

Berlin, 22. 3. PAT. Ze strony miarodajnej donoszą, że ogłoszenie powszechnej i obowiązkowej służby wojskowej w Niemczech nie wpłynie na

służbę w kadrach pracy. Zobowiązanie do wstąpienia w szeregi dobrowolnej służby pracy, przyjęte do 1 kwietnia br., zachowują bezwarunkowo wiążącą moc ustawową.

Hitler w Wiesbaden

Berlin, 22. 3. PAT. Kanclerz Hitler bawi w Wiesbaden, gdzie zamierza pozostać przez szereg dni ze względów zdrowotnych. W towarzystwie jego znajduje się von Ribbentrop oraz szef prasowy Rzeszy dr. Dietrich. Wczoraj przybył również min. Goebbels. Kanclerz zwiedził m. in. teatr państwowy i był obecny na koncercie wagnerowskim.

O protest Waszyngtonu w Berlinie

Czy Stany Zjednoczone „nie mogą ukryć swego ubolewania”?

Pasadena, 22. 3. PAT. (Kalifornia). Były sekretarz stanu Kellog, zapytany przez dzien-

nikarzy o opinię w sprawie rozbrojenia Niemiec, oświadczył, iż wypadałoby, ażeby departament stanu wystosował w tej sprawie notę do rządu niemieckiego, tak jak to uczyniły inne mocarstwa.

Waszyngton, 22. 3. PAT. Departament stanu odmówił udzielenia jakichkolwiek wyjaśnień w sprawie wiadomości prasowych, donoszących, iż rząd amerykański przygotowuje notę protestacyjną, w której oświadczy

GUARANTEED
MARKA F.R.S.
FINEST WOOL
BIELSKO

F. RABINOWITZ i SYNOWIE
FABRYKA SUKNA
BIELSKO
NAJMODNIEJSZE MATERIAŁY MĘSKIE
SPECJALNOSC:
NA PŁASZCZE DAMSKIE
PIERWSZORZĘDNE GATUNKI
Do nabycia w każdym lepszym składzie sukna

Dziś w numerze:

B. Singer: Tydzień polityczny
LION FEUCHTWANGEB: List otwarty do lokatora mego domu w Berlinie
(K): Ludendorff — generalissimusem
(r): Pryśły iluzje
Nasze stanowisko wobec budżetu miejskiego
M. C.: W krainie snobów (List z Cannes)
W dodatku: **LITERATURA — SZTUKA — NAUKA**
Dr. I. Berman: Powieść o przedmieściu
Z. h-l.: Przybyszewski — wampirem?
M. K.: B. Karliński
(—si): Kronika literacka

ZA „SPERRMARKI“ — SPRZEDAJĄ PARCELE GRUNTOWE na polskim Górnym Śląsku, ewentualnie zamienią takowe na grunta w Niemczech. Zgłoszenia pod „Mała Dąbrówka“ do Admin. „Nowego Dziennika“. 1543g

ma, iż „nie może ukryć swego ubolewania” spowodu dozbrojenia Niemiec i że uważa je za pogwałcenie traktatu niemiecko-amerykańskiego.

Waszyngton, 22. 3. PAT. Zaprzeczają tu, że rząd Stanów Zjednoczonych przygotował notę protestacyjną przeciwko pogwałceniu przez Rzeszę traktatu pokojowego niemiecko-amerykańskiego.

Waszyngton, 22. 3. PAT. Prasa nowojorska komentując odwołanie się Francji do Ligi Narodów, wyraża opinię, iż Liga będzie mogła z powodzeniem usunąć trudności europejskie, jakie powstały wskutek dozbrojenia się Niemiec, jeżeli tylko Francja i Anglja będą ściśle współpracowały.

Memorandum, o którym Hull nie wie

Waszyngton, 22. 3. PAT. Sekretarz stanu Hull oświadczył, iż nie wie nic o rzekomem memorandum, przesłanem jakoby prezydentowi Rooseveltowi, a zawierającym jakoby sensacyjne szczegóły o warunkach ekonomicznych Niemiec.

KOSZULE męskie popel. „mat” **9.80**
z 2-ma kołnierzymi i manszetami rezerwowymi

JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5

BERNARD SINGER

Tydzień polityczny

(Korespondencja własna „Nowego Dziennika“)

Warszawa, w marcu.

Jedno stwierdzić należy odrazu na początku: Niemcy znowu odniosły zwycięstwo. W pierwszych dniach po ogłoszeniu ustawy o obowiązku służby wojskowej nastąpiła panika. Wydawało się, że rychło nastąpi utwórze jednolitego frontu dawnej koalicji przeciwko Niemcom.

O podróży Simona do Berlina nie było już nowy. Londyn i Paryż pozostawały w nieustającym kontakcie, na posiedzeniu francuskiej Rady ministrów uchwalono wysłać do Moskwy francuskiego ministra spraw zagranicznych Laval.

Czekano tylko na wspólną akcję dawnej ententy. Simon miał jechać do Paryża i do Rzymu. Teraz jednak nadchodzi wiadomość, że Simon nie może być „dyplomatycznym chłopcem do posyłek („Times“). Rokowania o wspólną akcję skończyły się fiaskiem. Zamiast podróży Simona do Paryża nastąpi tylko rodzaj prywatnej konferencji pomiędzy wiceministrem spraw zagranicznych Italji Suvichem a Edenem. Ale to tylko tak dla pozorów.

Natomiast wiadomo już napewno, że Simon jedzie do Berlina. Mąż zaufania Hitlera Ribbentropp poleciał samolotem do Londynu, został jednak odwołany przez radjo z drogi. Niemcy uczuły się dotknięte ostrą notą francuską i odwołaniem się do Ligi Narodów.

Okazuje się więc już jasno, że Anglja przyjmie do wiadomości uzbrojenie Niemiec a co najwyżej tylko wytknie im przekroczenie pewnych formalności traktatu wersalskiego.

Francja też znalazła „straszliwy bicz” na Niemcy. Zamierza ona wnieść przeciwko nim skargę do Ligi Narodów. Dopiero dwa lata temu grożono temsamem i Japonji. Mówiło się o międzynarodowej akcji przeciwko Japonji za wkroczenie do Mandżurji, teraz zaś gospodaruje już Japonja w Dżeholu, po suwa się naprzód w Chinach północnych i nikomu nie wpadnie na myśl wnieść przeciwko niej skargę do Ligi Narodów. Przypomina to akcję parlamentarną Centrolewu, kiedy to Centrolew oskarżał jednego z ministrów przed trybunałem stanu.

Padną tylko puste słowa, będą wygłoszane przemówienia, i na tem się skończy. Wydawało się, że na drugi dzień odpowie Francja, chociażby konkretną demonstracją przy mierza z jej przyjaciółmi, że Laval pojedzie natychmiast do Moskwy i zawrze z Rosją konwencję wojskową, myślano, że dojdzie do zawarcia paktu wschodniego bez Niemiec i Polski.

Alc i w tych sprawach rzecz nie przedstawia się tak jasno. Lavalowi nie spieszy się z podróżą do Moskwy. Termin wyjazdu przesuwają się, a co najważniejsze, krążą pogłoski, że Laval jedzie do Moskwy, by wyjaśnić nieporozumienia, to znaczy, by zakomunikować Litwinowi, że Francja musi się przede wszystkim liczyć ze swym sprzymierzeńcem zachodnim, tj. z Anglją, i nie może się tak dalece angażować.

W Rosji sowieckiej zdają sobie coraz bardziej sprawę, że Francja uzależniona jest od Anglji, a jak wiadomo, w politycznych kołach angielskich zbliżenie francusko-sowieckie nie wywołało zbytniego entuzjazmu. Może z tego powodu „Prawda” moskiewska wprowadziła w ostatnich kilku dniach rubrykę wiadomości wojskowych. To było też powodem, że przystąpiono w sowietach do należytego uregulowania spraw transportowych, które silnie utykały, jakkolwiek od transportu i komunikacji zależy jest los wszelkiej akcji wojskowej.

Wszystkie te wewnętrzne tarcia i niesna-

ski były dobrze znane Hitlerowi, toteż mógł on śmiało pozwolić sobie na ostatni krok. — Nic się nie stanie takiego, coby Niemcom mogło przeszkodzić w akcji dalszego zbrojenia.

Niemcy nie przejmują się też zbytnio podróżą Laval do Moskwy. Nie sądzą, by podróż ta miała przypominać wizytę petersburską Poincarego w roku 1914. W drodze z Paryża do Moskwy znajduje się Warszawa, i niewiadomo dotychczas, czy „sprzymierzeniec” Laval zatrzyma się choć na jedną dobę w Warszawie. W każdym razie dotychczas nie otrzymał żadnego zaproszenia od rządu polskiego.

W takiej sytuacji nie będzie się można na wet dziwić, jeśli spełni się wiadomość podana w „Lavoro Fascista”, że Niemcy gotują się do zajęcia Klajpedy, że w Prusach wschodnich są już skoncentrowane odpowiednie siły wojskowe. Któż im będzie mógł zabronić? Chyba Liga Narodów, do której teraz apeluje Francja....

W jaki sposób chce Mussolini zwalczyć kryzys gospodarczy

Must się mieć dużo dzieci!...

W „Paris Soir” znajdujemy wywiad znanej dziennikarki francuskiej, pani Titayna z Mussolinim.

Na wstępie przyznaje się Mussolini do feminizmu, ponieważ, zdaniem jego, kobieta okazuje dużo odwagi, cierpliwości i subtelności. Kobieta powinna się tylko zdala trzymać od filozofji, architektury i muzyki.

— A od polityki? — spytała dziennikarka.

Mussolini odpowiedział: Politykę obecnie prze-

DO PALESTYNY najtaniej pod gwarancją wysyła

ścięgnęła technika. Technika jednak powinna być podporządkowana polityce. Gdyby technika miała sama rządzić, oznaczałoby to koniec świata, jego anarchję i demagogję.

Na temat kryzysu gospodarczego wypowiedział się Mussolini:

— Czy pani wierzy w nadprodukcję? Niema nadprodukcji, istnieje tylko za mała konsumpcja. Redukcja urodzin jest jedną z głównych przyczyn kryzysu. Musi się mieć dużo dzieci. Dziecko jest poważnym konsumentem, bo wszystko niszczy: książki, zabawki, ubrania, ale przede wszystkim

OSTATNIE SŁOWO WYKWINTU

to perfumy i wody kwiatowe

**HABANITA I LAVANDE
de BONNE MAMAN
MOLINARD JEUNE PARIS**

Gen. zast. na Polskę i Gdańsk K. & A. Miklaszewski, Kraków

konsumuje. Dobrobyt kraju zależy od stanu jego zaludnienia. Przekonanie, że kraj o dużym bogactwie dzieci jest krajem ubogim, jest straszliwym błędem. Mieszkalem w młodości swojej w prowincji bardzo słabo zaludnionej. Dziś jest ta prowincja gęsto zaludniona, a życie tam jest o wiele łatwiejsze. Narod musi mieć dużo dzieci, jeśli nie chce zniknąć z powierzchni życia. Zdobywcami przyszłości będą te narody, które mają dużo dzieci. Nie nawidzę dlatego słowa „kontrola urodzin” jak nawidzę komfortu. Komfort oznacza zniewleśiałość i słabość. Każdy człowiek musi konserwować w sobie pewną porcję barbarzyństwa i pozostać twar-

**Dom Spedycyjny SZAMROTA
Kraków, Rynek gł. 32**

dym. Nie powinno się obawiać zimna, głodu i walki. Życie łatwe prowadzi do dekadencji. Lud, który myśli przede wszystkim o komforcie, nie jest silny. Musi się żyć twardo, być twardym wobec siebie, by mieć prawo być twardym wobec drugich“.

Do tych niezmiernie interesujących wynurzeń Mussoliniego jeszcze wrócimy.

Co się stało z Bertoldem Jacobem?

Czytelnikom „Weltbühne” i „Das Tagebuch” znane jest chyba nazwisko Bertolda Jacoba, niezwykle utalentowanego dziennikarza lewicowego i szczerego pacyfisty, który niejednokrotnie demaskował zbrojenia niemieckie, narażając się często na konflikty z władzami. Po zwycięstwie hitleryzmu opuścił Jacob Niemcy i zamieszkał na stałe w Strassburgu, gdzie wydał agencję prasową, zapatrującą we wiadomości z Niemiec prawie całą niemiecką prasę emigrancką. Jacob otrzymywał z Niemiec informacje niebardzo wygodne dla obecnego reżimu i dlatego za wszelką cenę postanowiono go unieszkodliwić. Naprzód chcieli go przekupić, a gdy to się nie udało, postanowiono poradzić sobie z nim w inny sposób.

Oto przed kilku dniami został Jacob wezwany telegraficznie do Bazylei. Jacob wyjechał, ale żonie swojej nie powiedział, kto go wezwał i w jakim ce-

lu wyjeżdża. Onegdaj otrzymała żona jakąś anonimową depezę z Zurychu, donoszącą, że jej mąż wraca do Strassburga. Minęło kilka dni, a Jacob nie wrócił. Zaniepokojona żona zwróciła się do władz szwajcarskich, które przeprowadziły śledztwo. Policja szwajcarska stwierdziła, że można mówić o uprowadzeniu Jacoba na terytorjum niemieckie. Stwierdzono dalej, że w całej tej aferze dwuznaczną i bardzo podejrzaną rolę odegrał dziennikarz dr. Hans Wesemann, który do Bazylei przybył z Londynu. On był tym, który wysłał ze Szwajcarii depezę do Jacoba. Przesłuchany przez policję Wesemann oświadczył, że widział się tylko krótko z Jacobem, który był wtenczas bardzo mocno zdenerwowany. Zdaje się, że pomocnym w uprowadzeniu Jacoba był syn właściciela hotelu w Bazylei, w którym zamieszkał Jacob. Syn ten był gorliwym hitlerowcem.

Czy Bertold Jacob jeszcze żyje? Bardzo być może, że tak, ponieważ tym, którzy zaaranżowali jego uprowadzenie, zależy na tem, by wyostać niemieckich informatorów Jacoba.

Zadajcie wszędzie Nowego Dziennika

Przegląd prasy

Interpretacja niemiecka

Jak pojmują Niemcy hitlerowskie pakt o nieagresji zawarty z Polską, o tem doskonale informuje cykl artykułów w „Völkischer Beobachter” o prądach politycznych na Wschodzie Europy. Wywody hitlerowskiego publicysty streszcza pos. Stroński w „Kurierze Warszawskim”. Wygląda to w ten sposób:

Niema miejsca na wschodzie Europy na dwa wielkie mocarstwa słowiańskie i Polska innego wyboru, jak skorzystać z okresu zajęcia Rosji na Dalekim Wschodzie, by ją ostatecznie wyprzeć politycznie z Europy (den Versuch zu machen Russland politisch endgültig aus Europa zu verdrängen). Pakt niemiecko-polski dał Polsce możliwość zajęcia się wschodem. Dzisiaj, gdy Francja oświadczyła się za paktem wschodnim, tj. za utrzymaniem pokoju i stanu rzeczy na wschodzie Europy, odpadły w Polsce wszelkie wątpliwości, że zdobycie stanowiska wielkiego mocarstwa na wschodzie może być urzeczywistnione nie z Francją, lecz tylko przeciw Francji (nicht mit Frankreich, sondern nur gegen Frankreich verwirklicht werden kann). Czy jednak wystarczają na to własne siły Polski? Na to pytanie odpowiedź wypada przecząco (muss verneint werden). Byłoby jednak całkiem inaczej, gdyby Polska znalazła pomoc ze strony państwa, któremu na rozwiązaniu zagadnień wschodnich tak samo zależy jak Polsce. Siły Niemiec i Polski wcale nie muszą się na szerokich przestrzeniach wschodnio-europejskich wzajemnie pętać i unieruchamiać, bo mogą się doskonale pogodzić (sie können sehr wohl miteinander vereinbart werden)..

Szkoda, dodają, że w Polsce niedość powszechnie to się rozumie!

Nastroje sowieckie

O nastrojach sowieckich w związku z wojennymi zamysłami Niemiec informuje korespondent moskiewski „Gazety Polskiej” p. Otmar:

Niemieckie dążenie do wojny — przedewszystkiem na Wschodzie — uważane jest tu powszechnie za bardzo aktualne niebezpieczeństwo. Jak Sowiety pragną mu zapobiec? Jeśli wierzyć prasie sowieckiej — recepta pozostaje bez zmian: pakt wschodni z gwarancjami militarnymi — ale już raczej bez udziału Niemiec, aniżeli z ich udziałem, czyli, innymi słowy, odrodzenie wielkiej koalicji antyniemieckiej.

Jak się zdaje — mian. Eden — przybywając do Moskwy nie może liczyć na najmniejsze kompromisy w tej sprawie. Również zdaje się nie ulegać wątpliwości, że akt 16 marca spowoduje olbrzymie zwiększenie produkcji fabryk, oznaczanych tajemniczymi numerami.

Nie chcą zresztą sowieckiego pogotowia obronnego reklamować, bowiem ostatnio każdy pozytywny artykuł o czerwonej armii jest uważany w Moskwie za „antysowiecką” akcję, mającą na celu mobilizowanie opinii wrogów ZSRR.

A ponad wszystkim góruje zdenerwowanie i brak spokoju, tak dalece w chwili obecnej koniecznego.

Gdzie jest Polska?

Endecki „Kurier Poznański” pisze:

Połacy, ale nietylko Polacy pytają teraz: Gdzie jest Polska? Jakie jest stanowisko rządu polskiego? Jakie wnioski wysnuć zamierza? Wysnuć oczywiście ze stanowiska bezwzględnych interesów państwa polskiego.

Czy Polska ma nadal stać przy boku Niemiec? Czy ma być nadal głuchą na wymowną naukę dziejów? Czy ma jej nic nie mówić wojna światowa?

LION FEUCHTWANGER

List otwarty
do lokatora mego domu
przy Mahlerstrasse 8, w Berlinie

Nie wiem, jak Pan się nazywa, mój Panie, i w jaki sposób dostałeś się Pan w posiadanie mego domu. Wiem tylko, że przed dwoma laty policja Trzeciej Rzeszy skonfiskowała mój cały ruchomy i nieruchomy majątek i przekazała go Towarzystwu akcyjnemu dla konfiskaty majątków wrogów politycznych (przewodniczącym rady nadzorczej jest minister Goering). Dowiedziałem się o tem z pisma moich wierzycieli hipotecznych.

Donieśli mi, że wedle jurysdykcji Trzeciej Rzeszy należy pod słowem „majątek” rozumieć tylko aktywa, jeśli chodzi o skonfiskowane majątki wrogów politycznych. Chciał więc mój dom i moje banknoty, przekraczające hipotekę kilkakrotnie, uległy konfiskacie, jestem zobowiązany do uiszczania odsetek hipotecznych z tego zagranicą uzyskanego nowego majątku, podobnie jak jestem zobowiązany do uiszczania z tego majątku moich podatków niemieckich. Niech tak będzie. W każdym razie zamieszkuje pan, panie X. mój dom, ja zaś, wedle pojęć prawnych sędziów niemieckich, mam prawo odsetki.

Jak się podoba Panu, Panie X., mój dom? Czy żyje się w nim wygodnie? Czy srebrno-

DLA ELEGANCKIEJ MŁODZIEŻY
SKŁAD SUKNA B. SCHÜNBERG
KRAKÓW, GŁODZKA 39.

szare kobierce pokoju na górnym piętrze mocno ucierpiały podczas plądrowania przez ludzi S. A.? Mój portjer schronił się wtemczas do tych górnych pokoi, a panowie z S. A. chcieli się na nim zemścić, ponieważ ja byłem wówczas w Ameryce, a kobierce są bardzo wrażliwe, czerwień krwi jest barwą mocną, której tak łatwo nie można wywabić. Także oprawa gumowa klatki schodowej nie była przygotowaną dla butów ludzi z S. A. Jeśli ta oprawa mocno ucierpiała, najlepiej się zwrócić do firmy Baake; oprawa jest tasama co na schodach statków „Europa” i „Bremen”, a firma Baake jej dostarczyła.

Czy Pan zrozumiał, poco wmontowałem w dach terasę nawpół oszkloną? Pani Feuchtwanger i ja używaliśmy jej dla naszej gimnastyki rannej. Niech Pan raczy uważać, by natrysk nie zamarzył.

Cóż Pan uczynił z dwoma pokojami, które zawierały moją bibliotekę? O ile mnie nie mylą informacje, książki nie są bardzo lubiane w państwie, w którym Pan żyje, a na niemiłe przegody narazić się może ten, kto się nimi interesuje. Ja n. p. czytałem książkę, która jest ewangelją Niemiec pań-

skich i skonstatowałem bez trudu, że jej 140.000 słów to 140.000 wykroczeń przeciwko duchowi języka niemieckiego. Dlatego, że to stwierdziłem, mieszka Pan w moim domu. Nieraz nad tem się zastanawiam, do czego można w Trzeciej Rzeszy używać półek na książki. Niech pan będzie ostrożny, jeśli Pan każe je wyrwać, bo ściany jeszcze mogą ucierpieć. A czy przy plądrowaniu do mu wyrwano okrągłą ławkę w niższej okiennej biblioteki? W każdym razie, panie X., musi się w tym domu niejedno odrestaurować i zremontować. Czy wolno mi Panu polecić architekta Sobotkę? Jest wprawdzie rzeczą wątpliwą, czy pan ten może w Berlinie wykonywać swój zawód. Było w Berlinie wielu architektów, którzy mogli budować, ale jeszcze więcej towarzyszy partyjnych, którzy chcieli budować. Radzę jednak Panu, byś o ile możliwości nie zatrudniał żadnego towarzysza partyjnego, lecz prawdziwego fachowca. Szkoda bowiem domu.

Bardzobym się chciał dowiedzieć, czy jeszcze istnieje tartak w leśnictwie Grunewald. Jego hałas mi bardzo przeszkadzał, nie pozwalając mi radować się domem, i z wielkim tylko trudem udało mi się usunąć tę przeszkodę. Teraz chyba nikt w Berlinie hałasu nie odczuwa jako przykrego zgrzytu. W każdym jednak razie bardzobym się cieszył, gdyby Pan tak łatwo nie zrezygnował z mego z tak ciężkim trudem wywalczonego zwycięstwa.

A co się stało z terrarium, rozciągającego się wzdłuż ściany mego gabinetu? Czy naprawdę zabito żółwie i jaszczurki, dlatego, że ich właściciel należy do obcej rasy? A czy kwiaty i ogród mocno ucierpiały, gdy ludzie z S. A. ścigali mego do krwi pobitego portjera, uciekającego przez ogród do lasu?

A czy wogóle nie wydaje się Panu rzeczą dziwną, że mieszka Pan w moim domu? Wszak w trzeciej Rzeszy nie kocha się zbytnio literatury żydowskiej. (dalszy ustęp listu otwartego Feuchtwangera wolimy sami skonfiskować — przyp. Red.)

Niech Pan nie zaniedba mego domu, Panie X. Dużo trudu kosztowało mnie i panią Feuchtwanger budowa i urządzenie tego domu. Utrzymanie go w dobrym stanie nie jest połączone ze zbyt dużymi trudami. Niech Pan na dom trochę uważa. Pański wódz obiecał, że jego rządy trwać będą tysiąc lat: przyjmuję więc, że wkrótce będzie Pan w tem położeniu, by ze mną układać się w sprawie zwrotu domu.

Załączam dużo dobrych życzeń dla naszego domu.

LION FEUCHTWANGER

Czy na to w Niemczech powstaje potężna armia, by może stać na straży granic państwa Polskiego? By czuwać nad nietykalnością polskiego Pomorza i ustalonych traktatem związków Gdańska z Rzeczypospolitą Polską?

Czy Polsce nie grozi ze strony Niemiec, potężnego ich nacjonalizmu i zbrojeń ich na wielką skalę niebezpieczeństwo — w porównaniu z wszystkimi innymi państwami — największe?

Druk wspaniałej powieści Szaloma Asza

Psalmista Boży

rozpoczynamy w numerze poniedziałkowym

Ludendorff -- generalissimusem armji niemieckiej

Kraków, 23 marca

(K) Dużą sensację nie tylko w Berlinie, ale i na świecie całym wywołał pewien występ przemówienia generała Blomberga podczas manifestacji na cześć żołnierzy niemieckich, poległych podczas wielkiej wojny. Generał Blomberg oddał cześć nie tylko zmarłemu marszałkowi Hindenburgowi, lecz stanął też na baczność przed żyjącym Ludendorffem, którego nazwał „niemieckim Atlasem”, dźwigającym na swych barkach losy narodu niemieckiego. Nie oddalimy się chyba zbyt od prawdy, jeśli w tych słowach upatrywać będziemy nominację Ludendorffa na wodza naczelnego armji niemieckiej — na wypadek wojny. Generał Ludendorff jest więc przyszłym generalissimusem armji niemieckiej.

Aby przypomnieć sobie, jaką rolę odegrał Ludendorff w życiu Niemiec współczesnych, wystarczy przeczytać świetną powieść Arnolda Zweiga, zwłaszcza rozdział opisujący spotkanie starego generała Licho z kwatermistrzem Schiefenzahnem. Generał Licho, reprezentant starych tradycji pruskich, zjawił się u kwatermistrza Schiefenzahna, by uzyskać od niego zgodę na zniesienie kary śmierci dla rosyjskiego sierżanta Griszy, który uciekł z niemieckiego obozu jeńców, by przekraść się przez granicę niemiecką i dostać się do swej wioski rodzinnej, gdzie chłopcy zaczęli już rozdzielać grunta pańskie między siebie. Wyrok śmierci dla biednego Griszy, który nie był wcale dezertorem armji rosyjskiej, zobowiązanym pod rygorem kary śmierci do natychmiastowego zgłoszenia się, lecz uciekinierem z niemieckiego obozu rosyjskich jeńców wojennych, był wyraźnym zaprzeczeniem idei sprawiedliwości. Dlatego też generał Licho, wierzący, że Niemcy prowadzą sprawiedliwą wojnę i że podwaliną państwa niemieckiego jest uszanowanie prawa i sprawiedliwości, domagał się zniesienia tego wyroku. Schiefenzahn wyśmiał te romantyczne sny starego generała pruskiego i nie chciał się za żadną cenę zgodzić na to, by biednemu Paprotkinowi podarować życie. Śmierć bowiem tego niewinnego człowieka była konieczną ze stanowiska niemieckiej racji stanu, by steroryzować niemieckich żołnierzy frontowych i dać im przykład odstraszający. Wielki poeta żydowski, w którego twórczości rozlega się duch proroków żydowskich, walczących o sprawiedliwość, świetnie uwypuklił zmianę duchową Niemiec współczesnych, wyparcie się zasad wolności

i sprawiedliwości i usankcjonowanie gwałtu i przemocy. Symbolicznym wyrazem tej zmiany podstawy duchowej Niemiec szykujących się do hegemonji nad światem, i w tym swoim pochodzie nie szanujących żadnego nakazu etycznego, stał się Ludendorff-Schiefenzahn.

Przez lata wojny miał Ludendorff stanowisko nieomal dyktatorskie. Historję tych czterech lat rządów dyktatorskich Ludendorffa opowiada nam wybitny publicysta niemiecko-czeski Karol Tschuppik w swej monografji poświęconej Ludendorffowi. Marszałek Hindenburg był tylko szyldem, śniący swój sen o cezaryzmie Wilhelm II. bał się poprostu Ludendorffa, a kwatera główna była tem miejscem, skąd wychodziły rozkazy nie tylko do armji, ale do parlamentu, którego najwybitniejsi przedstawiciele stawiali się do raportu, by odebrać rozkazy, jakie mają uchwały przeprowadzić w parlamencie. Pamiętniki Stresemanna, który w latach wojny był zagorzałym nacjonalistą i entuzjastycznie uwielbiał Ludendorffa, mogą nam służyć jako jeszcze jeden dokument pozwalający nam odcyfrować drogę stawania się Niemiec współczesnych. Doskonałym też źródłem są pamiętniki zamordowanego po wojnie przywódcy centrum katolickiego Erzbergera, tego pierwszego chyba polityka niemieckiego, który zrozumiał, że Niemcy muszą przegrać wojnę o panowanie nad światem.

Po wojnie i po kompromitującej ucieczce Ludendorffa do krajów skandynawskich, gwiazda jego zbladła. Rozeszły się zwłaszcza drogi między nim a Hindenburgiem, któremu lekkomyślnie uwierzyli Niemcy weimarskie i uczynili z niego orędownika konstytucji weimarskiej. Gdy wyszły pamiętniki Hindenburga, Ludendorff uznał za stosowne wystąpić ze swymi poprawkami historycznymi, udzielając w swoich pamiętni-

kach, i w innych publikacjach, że nie Hindenburg, lecz on ponosił całą odpowiedzialność za wszystkie operacje niemieckiej armji. Ludendorff opowiada, że nigdy nie zbudził w nocy Hindenburga, chociaż konieczne były decyzje bardzo ważne i dopiero na drugi dzień komunikował marszałkowi, co uważał za stosowne zarządzić, a marszałek za wsze na to wyrażał swą zgodę. Marszałek Hindenburg reprezentował tylko armję niemiecką, jej głową i mózgiem był Ludendorff.

Nigdy też Ludendorff nie zapomniał Hindenburgowi jego wyniesienia na najwyższe stanowisko i nie przebaczył mu nawet po śmierci. Nie wziął udziału w jego uroczystym pogrzebie, chociaż był zaproszony i na swej wili bawarskiej nie wywiesił flagi żałobnej. Posunął nawet swą nienawiść do tego stopnia, że w swych wystąpieniach pośmiertnych powtórzył jeszcze raz w tonie gwałtownym wszystkie inwektywy, którymi za życia ś. p. marszałka Hindenburga godził w niego.

Ale i z Hitlerem ostatnio stosunki tak dalece się popsuly, że obaj nawet osobistych stosunków nie utrzymywali. Wiadomą jest rzeczą, że Ludendorff wziął udział w puczu hitlerowskim w roku 1923 w Monachjum, a gdy pamiętnego dnia 9 listopada oddziały Reichswehry rozbroiły puczystów, sam jeden Ludendorff przeszedł z podniesioną głową, a nikt nie miał odwagi go aresztować. Doszło do procesu, który skończył się wyrokiem zasądającym Hitlera na trzy lata twierdzy, Ludendorffa zaś uwolniono. Jeszcze w roku 1925 wysuwa słabiutka wówczas jeszcze partja hitlerowska Ludendorffa jako kontrkandydata Hindenburga przy wyborach na prezydenta Rzeszy. Później jednak stosunki między Hitlerem a Ludendorffem mocno oziębiły się, aż wreszcie doszło do zupełnego zerwania. Ludendorff niejednokrotnie nawet atakował partję hitlerowską, drukując w swych organach prasowych wszystkie rewelacje, tyżące się zwłaszcza szefa sztabu Röhma, zamordowanego, jak wiadomo, w czerwcu 1934 roku.

W ostatnich latach życia Ludendorff pod wpływem swej drugiej żony Matyldy stał się chorążyem germańsko - pogańskiego mistycyzmu. W swem czasopiśmie „Am heiligen Quell deutscher Kraft” i w całym szeregu broszur propagował powrót do kultu Wolana, ostro atakując rzekome trzy międzynarodowe potęgi t. j. Jezuitów, wolnomularzy i Żydów, które sprzysięgły się przeciwko narodowi niemieckiemu. Ten trzeźwy polityk i generał, liczący się przedewszystkiem zawsze z konkretną rzeczywistością i usiłujący tej rzeczywistości narzucać swą wolę,

(Dokończenie na stronie 5-tej)

W krainie snobów

(Korespondencja własna)

Cannes, w marcu.

W ślad za tymi, którzy uważają, że lekcje jazdy na nartach należy dopełnić lekcjami baccarata, przywędrowały do Cannes tłumy bywalców modnych „plaż śnieżnych” — St. Moritz, Chamonix, Arosa. Cannes stało się obecnie miejscem spotkań snobów „du métier”, centrum plotek i wydarzeń wielkoświatowych. Po modzie na zawody narciarskie i łyżwiarskie, przyszła moda na regaty żeglarskie i lazur morza. Nadszedł zatem dla niewolników mody moment zamiany wiatrówki na kostjum tweed’owy w pasy, podkutych butów na sandały, kijków bambusowych na wiosła, a opalenizny górskiej na ogorzałość od wiatrów morskich.

Rzut oka na tarasy hotelowe w Cannes wskazuje, iż stawili się tu zwykli, niezawodni bywalcy. W Cannes, bardziej niż gdzieindziej, spotyka się co roku tych samych ludzi o nogach wygiętych od gry w golfa, — „Yachtmen’ów” w spodniach flanelowych, spacerujących od rana do wieczora z zakaszanymi rękawami koszul. Wśród gości spotyka się więc nieodzownego maharadżę (czy

możliwe, by było ich tak wielu?), fałszywych Rumunów, prawdziwych Szwedów, wątpliwych Libijczyków, trenerów „królów angielskich”, pomieszanych ze zwykłą gromadą księżniczek i książąt rosyjskich, których kontyngent wzrasta z roku na rok, oraz tłum ludzi przeciętnych. Z tłumy tego wyróżniają się Niemcy, pod adresem których każdy stawia sobie pytanie, w jaki sposób mogą tu gościć, skoro rząd pozwala im wywozić miesięcznie kwotę, która w Cannes może wystarczyć z biedą na jeden dzień. Jako gwiazda na firmamencie Riwiery błyszczy Maurice Chevalier, który zjawia się tu od czasu do czasu na swym jachcie.

Wszystkich przybyszów wita z jednakowym przepychem i rozrzutnością krajobraz Lazurowego Wybrzeża. Gdy zamilkły pochodny karnawałowe, tańce masek, barwność zabaw zastępuje koloryt natury, bogactwo zieleni, purpura róż i złoto mimozy. Mimoza w dzień na każdym skrawku zabrukowanej lub zazielenionej przestrzeni, odcina się od błękitu morza, zdobi lakierowane karoserje aut na Avenue de la Croisette i lśni za lustrzanymi szybami wielkich magazynów mody. Nawet napoje serwowane na tarasach kawiarni w porze „aperitif’u” mają odcienie mimozy, a zapach jej przesyca powietrze du-

sznych sal kasyna. W południe, gdy Croiset te staje się widownią przeglądu mod wiośnianych, złocisty pył mimozy zasypuje toalety elegantek, tworząc efektowne i nie przewidziane przez wielkich krawców upiękaszanie.

W dość sztywnym dotąd Cannes panuje obecnie odprężenie etykiety. Pewne „laissez aller” jest obowiązujące dla wszystkich. Do najmodniejszego dancingu „La Bastide”, położonego przy małej pustej uliczce, chodzi się nawet o najpóźniejszej porze w pulawerze i sandałach, i podkreśla z dezynwolturą na każdym kroku, że smokingi i traki nie są już kanonem dla ludzi, będących „a la page”.

Jedna jest tylko reguła, do której stosują się wszyscy bez szemrania, jest to niepisana ustawa, zakazująca rozmów o kryzysie. Rozmowy na temat kryzysu są w Cannes źle widziane. Są źle widziane nawet przez prawdziwe jego ofiary — bezrobotnych, którzy korzystają z rzadkiej okazji, by prowadzić tryb życia ludzi wielkiego świata. Jak się to im udaje i skąd czerpią na to środki, jest to ich tajemnicą. Wyróżniają się wśród innych tem, że są jeszcze bardziej snobowaci od największych snobów i krzywią się, gdy im ktoś zada pytanie, co myślą o sytuacji w Europie.

M. C.

Przysty iluzje

Kraków, 23 marca.

Przysty więc wszelkie iluzje, żywione od czasu pamiętnej konferencji londyńskiej pomiędzy Bin Gurionem a Żabotyńskim. Konferencja ta miała na celu uspokojenie podnieconej atmosfery i uregulowanie stosunków pomiędzy dwoma zwalczającymi się obozami w sjonizmie. Minęły zaledwie cztery miesiące i oto znajdujemy się znowu w takiej samej sytuacji, jak przed układem Bin Gurion — Żabotyński. Konferencja palestyńskiej Partji Pracy (Mapaj) dała bowiem niedwuznaczną odpowiedź na próby ugody. Nie zajęła wobec układu Bin Gurion-Żabotyński pozytywnego stanowiska, lecz przekazała decyzję związkom zawodowym (Histadrut Haowdim), co jest równoznaczne z odrzuceniem układu. Mapaj jednoczy wyłącznie umiarkowane elementy lewicy, a jeśli wśród tych elementów nie znalazła się większość za porozumieniem, to cóż dopiero mówić o Histadrut Haowdim! W skład Histadrutu wchodzi przecież także elementy skrajnolewicowe, wchodzi Haszomer Hacair, Poale Sjon (lewica), które razem z wcale dużą częścią Partji Pracy stworzą większość, odrzucającą porozumienie.

Taki układ sił na lewicy i negatywne stanowisko wobec układów, które odnosiły się tylko do uregulowania stosunków w dziedzinie pracy, stanowi niespodziankę. Liczono bowiem powszechnie na tradycję sjonistyczną, na myśl patryjotyczny lewicy, liczono, że tuż przed Kongresem nie zechce lewica obarczyć się odpowiedzialnością za zerwanie układów. Wszystkie rachuby okazały się fałszywe. I dziś nie chodzi już tylko o układy i o porozumienie, lecz o wiele istotniejszą jest zupełna zmiana oblicza lewicy, ujawniona na konferencji Mapaju. Okazuje się bowiem jasno, że proces radykalizacji postępuje tam stale naprzód. Już nawet zaprzysiężeni sympatycy lewicy, z obozu t. zw. radykalnych sjonistów, spoglądają z zaniepokojeniem na tendencje i fermenty, które nurtują lewicę. Nawet już w tych kołach wskazują, że ciasny moment partyjny bierze w lewicy coraz bardziej górę nad momentem ogólnie narodowym, a taktyka lewicy w Palestynie i poza Palestyną nasuwa wiele przykładów i wiele dowodów tej zasadniczej zmiany nastrojów w socjalizmie palestyńskim.

Zapowiedź zerwania układów z rewizjonistami jest napewno momentem negatywnym, ale ma tę dobrą stronę, że wprowadza jasność w sytuację. Lewica zawsze szermowała hasłem, że nie jest partią ani frakcją, lecz ruchem pionierskim, który na pierwszy plan wysuwa momenty konstruktywne, element odbudowy życia żydowskiego i dla tego ideału gotów jest poświęcić wszystko. W ten sposób rozumiano i tak doniedawna ujmowano hasła lewicy w całym obozie sjonistycznym. Dziś i ta iluzja przysła. Dziś wiemy, że mamy do czynienia z partią, która strzeże bardzo skrupulatnie swych interesów partyjnych i która bardzo często nie potrafi wznieść się ponad te interesy, by ująć zagadnienie z szerszego aspektu. Starsze pokolenie przywódców lewicowych, wychowane w tradycji sjonistycznej, przywiązane do niej i z niej czerpiące siłę, energię i entuzjazm, jest powoli usuwane w cień — do głosu natomiast dochodzi młodsze pokolenie lewicy, u którego moment partyjny, moment antorytetu partji, jest ważniejszy od momentu ogólnie narodowego. I daremnie nawołują starzy przywódcy lewicy swoich towarzyszy, by nie przejmowali od innych społeczeństw form walk i pojęć, obcych żydostwu i nieodpowiadających strukturze społecznej żydostwa. Dla dzisiejszej lewicy, a przynajmniej dla jej większości, jest wszystko, co nie znajduje się w jej obozie, reakcją, faszyzmem, z którym trzeba walczyć aż do ostatniej kropli krwi.

Jeśli zaś trzeba było dowodu zmiany nastrojów wśród lewicy, to stosunek do układu z rewizjonistami jest idealnym probierzem. Układ między Żabotyńskim a Bin Gurionem zawierał tylko kilka punktów, regulujących problemy pracy. Wyeliminował walkę wzajemną, wprowadzał podział pracy według pewnego, ustalonego klucza i dawał podstawę do całkowitego uregulowania najważniejszej dziedziny palestyńskiego życia zbiorowego, jakim jest praca żydowska. Jeśli dla takiego układu nie znalazła się większość w palestyńskiej Partji Pracy, mającej za sobą szczytne tradycje sjonistyczne, to zmiany na lewicy sięgają naprawę daleko.

Wspaniały, niezrównany wiedeński film w języku niemieckim

AUDJENCJA U CESARZA W ISCHLU

Reżyser: Fryderyk Zelnik. Muzyka wg. Jana Straussa. Występują **MARTA EGGERT** Szöke Szakal, Willy Elchberger, Fritz Kampers i inni. Paweł Hörbiger, Bajeczny humor! Przeniękne melodie! **Dziś w kinie „SWIT”**

Nasze stanowisko wobec budżetu miejskiego

Mowa radcy Dra Zimmermanna na posiedzeniu budżetowym Rady m. Krakowa

Kraków, 23 marca.

Jak już donosiliśmy, na pierwszym posiedzeniu budżetowym Rady miejskiej wygłosił radny dr. Juda Zimmermann, imieniem narodowo-żydowskiego Klubu radzieckiego dłuższą mowę, w której oświadczył między innymi co następuje:

Trzeba mieć dużą dozę wiary, aby przyjąć, że przedłożony nam budżet na rok 1935/36 opiera się na podstawach realnych. Budżet ten oparty jest na wpływach takich samych, jakie były w ubiegłym roku. Nie trzeba być zbyt obznajomionym ze stosunkami gospodarczymi naszego kraju i naszego miasta, aby stwierdzić, że wpływy podatkowe maleją z każdym miesiącem. Wynika to z ogólnego kurczenia się życia gospodarczego. Spada cyfra świadectw przemysłowych, a przedewszystkiem obniża się liczba świadectw wyższych kategorii. Kryzys objawia się tu w tej formie, że z każdym rokiem kupcy, czy też przemysłowcy wykupują świadectwa przemysłowe kategorii niższych, aniżeli w roku poprzednim. Obroty maleją, a wraz z nimi kurczą się i zarobki. Iluzją jest przypuszczać, że podatek przemysłowy wpłynie w tej samej wysokości co w roku ubiegłym. I dlatego trudno jest przyjąć za realne przewidywanie, że udział miasta w podatkach państwowych przyniesie takie same wpływy, co w ubiegłym roku. Wszystkie warstwy społeczeństwa wykazują pauperyzację. Wprawdzie w szeregu artykułów gospodarczych w prasie prorządowej usiłuje się wykazać, że kryzys osiągnął dno, ale rosnące z tygodnia na tydzień cyfry bezrobocia wskazują raczej na to, że kryzys się pogłębia i że narazie dna tego kryzysu nie widać.

Zarząd m. Krakowa musi przystosować swą politykę gospodarczą do wymagań kryzysowych. W tym celu koniecznym jest obniżenie szeregu sztywnych cen, jak gaz, elektryczność, woda itp.

Obniżka wydatków dokonana została przez obcięcie szeregu działów, jak kultury, sztuki, opie-

Ludendorff general ss. musem armji niemieckiej

(Ciąg dalszy ze strony 4-tej)

stał się nagle podejrzliwy i uwierzył w egzystencję upiórów, z którymi walczył jak Don Kichot z wiatrakami. Wszyscy, którzy znali dawnego Ludendorffa, przypuszczali, że jakaś bliżej niewyjaśniona dezorganizacja psychiczna wytworzyła podatną glebę dla tej donkichoterji, która go czyni zresztą duchowo pokrewnym naszemu skądinąd trzeźwemu teoretykowi endecji, Dmowskiemu. — Wprost fantastyczne jest to pokrewieństwo duchowe między Ludendorffem a Dmowskim, a jednak ono istnieje...

Teraz Ludendorff porzuca swoją ambonę sekciarską i wypływa znowu na arenę życia politycznego. Nie ulega chyba żadnej wątpliwości, że jeśli Blomberg złożył hołd Ludendorffowi jako wodzowi zwycięskiej armji niemieckiej nie uczynił tego bez poprzedniego porozumienia się z Hitlerem. Przypuszczać można, że inicjatywa do pojednania Hitlera z Ludendorffem wyszła od Reichswehry. Dnia 9 kwietnia br. obchodził będzie Ludendorff 70-lecie urodzin. Z pewnością zarówno Reichswehra jak i Hitler w dniu tym znajdują sposobność, by zmanifestować że Ludendorff jest przyszłym wodzem armji niemieckiej.

ki społecznej, higieny, a nadto przez obniżkę poborów urzędniczych. Mowca ostrzega przed redukcją pensyj urzędniczych, bo system taki doprowadzi raczej do demoralizacji wśród urzędników, którzy łatwiej będą wystawieni na pokusę schodzenia z drogi prawa. Mówca wypowiada się raczej za zredukowaniem części urzędników. Wypowiada się również za zlikwidowaniem tych przedsiębiorstw komunalnych, które nie są konieczne dla potrzeb społecznych miasta i nie muszą być przez miasto prowadzone. Miasto nie musi bowiem kontynuować polityki z okresu radosnej twórczości etatystycznej lat wysokiej konjunktury 1928—1930. Dalszym postulatem jest uproszczenie administracji i usunięcie niezdrowych wykwitów biurokracji, pod którego ciężarem ugina się obywatel. Sprawy administracyjne muszą być załatwiane sprawnie i szybko, nie zaś ociężale, leniwie, słowem — biurokratycznie.

Mówca zwraca uwagę na to, że nie wystarczy organizować turystykę, i zjednywać gości z Polski i zagranicy, ale trzeba starać się o to, aby utrzymać znaczenie Krakowa. Niestety fatalne połączenia kolejowe z Krakowem przemieniają nasze miasto w jakąś dziurę prowincjonalną.

Po śmierci bjp. wiceprezydenta dra Ignacego Laudaua pozostało stanowisko trzeciego wiceprezydenta nieobsadzone, mimo, że wybór ten winien zaraz być przeprowadzony. Udział ludności żydowskiej miasta Krakowa w rozwoju gospodarczym, kulturalnym i społecznym, jak również udział żydostwa krakowskiego w świadczeniach podatkowych na rzecz miasta upoważnia nas do żądania, aby stanowisko trzeciego wiceprezydenta było obsadzone przez Żyda. Obecny Zarząd nie może łamać latami uswięconej tradycji, tembardziej, że żydostwo krakowskie nie posiada żadnego reprezentanta w Zarządzie miasta. Kandydat na trzeciego wiceprezydenta musi przytem pochodzić ze sfer, cieszących się poparciem i zaufaniem znakomitej większości społeczeństwa żydowskiego. Nie może to być osoba, narzucona nam przez czynniki zewnętrzne, nieposiadająca dostatecznego zrozumienia dla interesów żydowskich i niepotrafiąca z godnością i honorem interesów tych reprezentować.

Podobnie domagamy się reprezentanta w wydziale Komunalnej Kasy Oszczędności. Stanowisko to zostało nam przyrzeczone i niewiadomo dlaczego do dnia dzisiejszego przyrzeczenie to nie zostało zrealizowane.

Wkońcu mowca wyraża żal, że Kraków gościł w swych murach gości hitlerowskich, a nawet ich rewizytował. Ze względów cenzuralnych nie możemy niestety szczegółowo podać uzasadnienia tej krytyki, wyrażonej przez r. dra Zimmermanna w formie zdecydowanej i godnej.

Myśli

Sjonizm nie jest dla mnie ruchem kolonizacyjnym, obliczonym tylko na Palestynę. Naród żydowski jest żywym faktem zarówno w Palestynie jak i w diasporze, a żydowski ruch narodowy przejawiać się musi nie tylko w Erec, lecz także we wszystkich innych, pozapalestyńskich ośrodkach życia żydowskiego.

PROF. ALBERT EINSTEIN

DIWANY, CERATY, LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

Przełąd gospodarczy

Normy szacunkowe i orientacyjne dla podatków

Jak donosiliśmy, min. skarbu opracowało projekt rozporządzenia o normach szacunkowych i orientacyjnych dla podatków, powierzając ustalenie tych norm komisjom odwoławczym.

Opiniując powyższy projekt, Zw. Izba Przemysłu i Handlowych wysunął szereg tez, idących w kierunku pewnego ograniczenia stosowania stałych norm szacunkowych oraz korygujących zasady ich ustalania.

Samorząd gospodarczy zajmując w zasadzie stanowisko, iż normy szacunkowe i orientacyjne są złem koniecznym, wypowiedział się przede wszystkim przeciwko generalnemu ich stosowaniu, ograniczając ich rolę tylko do wypadków, gdy władze skarbowe rzeczywiście nie rozporządzają jakimkolwiek materiałem, na którym można oprzeć wymiar podatków. Tam wszędzie, gdzie dane wymiarowe można zebrać zgodnie z postanowieniami ordynacji podatkowej i przy pomocy biegłych (nie mówiąc już o materiale z ksiąg) nie należy stosować norm szacunkowych jako zbyt sztywnych nie mogących zapewnić realności ustaleń wymiarowych w takim stopniu, jak to dać może indywidualizacja wymiarów podatkowych.

Normy szacunkowe nie powinny być stosowane również wobec drobnych płatników, korzystających z przywileju uiszczenia podatku przemysłowego od obrotu w formie zryczałtowanej.

Jeżeli chodzi o strukturę norm szacunkowych i orientacyjnych w zakresie podatku dochodowego, Zw. Izba wypowiedział się za stosowaniem jedynie norm dochodowości netto, wyrażających

procent czystego dochodu, ustalony w stosunku do obrotu. Poza tem wskazał na konieczność ustalenia w sposób jednolity wartości pieniężnej dochodów w naturze, proponując oparcie wartości na ustaleniach, dokonanych w tej mierze dla celów ubezpieczeń społecznych.

Dla zapewnienia obiektywnej pracy komisjom odwoławczym, których zadaniem będzie ustalenie norm szacunkowych, niezbędne jest dostarczenie im materiału, pozwalającego na wszechstronne zapoznanie się z warunkami pracy i możliwościami podatkowymi poszczególnych gałęzi przemysłu i handlu. Z tych względów samorząd gospodarczy proponuje wprowadzenie do projektu rządowego pojawić, któryby umożliwiła komisjom odwoławczym zapoznanie się nie tylko z wnioskami izb skarbowych, lecz również samorządu gospodarczego. Poprawka Zw. Izby nakłada na przewodniczącego komisji odwoławczej obowiązek odczytania opinii samorządu gospodarczego dotyczących norm wraz z motywami i danymi statystycznymi.

Zw. Izba wypowiada się wreszcie przeciwko wprowadzeniu wskaźników obrotu, zwłaszcza przy wymiarze podatku obrotowego w handlu, od razu na terenie całej Rzeczypospolitej. Związek proponuje zastosowanie powyższych norm narazie tytułem próby jedynie w jednym urzędzie na terenie działania poszczególnych Izb Skarbowych uzależniając dalsze rozszerzenie stosowania wskaźników obrotu od wyniku tej próby.

Co stanieje po umowie polsko-angielskiej?

W związku z prowizorycznym wejściem w życie traktatu handlowego między Polską a Wielką Brytanią w którym przyznaliśmy Anglii około 447 zniżek celnych, należy oczekiwać już w krótkim czasie potaniaenia szeregu artykułów sprowadzanych z terytorjum brytyjskiego. Stworzy to niewątpliwie z jednej strony poważną konkurencję dla produkcji krajowej, a z drugiej strony dla wyrobów szeregu państw, zwłaszcza dla towarów niemieckich.

Z wielu zniżek celnych przyznanych w nowym traktacie Anglii, skorzystają jednak automatycznie również te kraje, z którymi Polska posiada traktat handlowy, zawarty na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania.

Z ważniejszych towarów sprowadzanych z Anglii, a obchodzących szerokie sfery publiczności, polanieją w grupie spożywczo-kolonjalnej: śledzie świeże nieżywe i solone, sprowadzane przez porty polskiego obzaru celnego, pickle, soki z owoców, jagód i innych części roślin marmelady z pomarańczę, cytryn, pomarańczę gorzkich (grape fruits), soki, sosy, wyciągi mięsne, warzywne i ich mieszanki, maki warzywne do wyrobu potraw gorczyca mielona, konfitury, serki, galaretki z owoców i jagód lub innych części roślin, a więc wszystkie dzemy, porter stout (rodzaj piwa) ale, whisky, w grupie chemicznej: niektóre mydła twarde, toaletowe i lecznicze, niektóre środki do czyszczenia, smarowania, polerowania i szlifowa-

nia, pasta do obuwia, niektóre skóry do wyrobu obuwia damskiego i galanterji skórzanej (torebek damskich, portmonetek itd.), a więc skóry ryb, płazów, koźle; w grupie tekstylnej i konfekcyjnej: niektóre tkaniny wełniane i bawełniane, tkaniny przerabiane guma, płaszcze palta i peleryny z tkanin przesyconych, przekładanych lub pokrytych gumą, kapelusze z filcu, z puchu zwierzęcego (wykończone); w grupie samochodowej: niektóre typy samochodów osobowych, omnibusowych, sanitarnych, pożarniczych, motocykle, a z artykułów gumowych, interesujących automobilistów, potanieją uleznacznice opony pneumatyczne. Zaznaczyć przytem należy, że cło na dętki samochodowe, motocyklowe i rowerowe jakoteż na opony rowerowe, powozowe i inne zostało utrzymane w poprzedniej wysokości.

W grupie radiowej potanieją niewątpliwie wskaźniki cła zestawu aparatów odbiorczych bez lamp, jakoteż słuchawki radiowe, głośniki, mechanizmy głośnikowe, przełączniki gramofonowe (adaptory) i mikrofony radiowe. Z innych artykułów potanieją gramofony, parlografiy i fonografy, ponieważ cło na te artykuły zostało obniżone z 1000 zł od 100 kg na 500 zł. Cło od gramofonów z napędem elektrycznym zredukowano tylko z 2000 na 1500 zł od 100 kg. Poza tem obniżono m. in. także cła na pióra do pisanja złocone i inne

O przyspieszenie ulg w spłacie zaległości podatkowych

Mija już kilka tygodni od czasu zapowiedzi ministra skarbu prof. Zawadzkiego, a następnie premiera Kozłowskiego o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. Odnosny projekt rozporządzenia Ministra Skarbu został już nawet uchwalony przez Komitet ekonomiczny Rady Ministrów.

Nie wiemy, jak długo wypadnie nam jeszcze czekać na ukazanie się tego rozporządzenia Ministra Skarbu w Dzienniku Ustaw. Z doświadczenia wiemy bowiem, że ilekroć rząd wprowadza jakieś ulgi podatkowe, tylekroć dzieje się to dopiero po bardzo długim okresie czasu od chwili zapowiedzi takich ulg, a w międzyczasie działa ze zdwojoną energją aparat egzekucyjny władz skarbowych, tak, że w rezultacie zaniżają ulgi tak, że wchodzi w życie, już aparat egzekucyjny rujnuje tysiące płatników, dla których ulgi te w gruncie rzeczy są przeznaczane. W ten sposób ulgi stają się fikcją.

Dlatego apelujemy do p. Ministra Skarbu aby tym razem czynił wyjątek z zasady i ogłosił rozporządzenie o ulgach w spłacie zaległości podat-

kowych przynajmniej w takim tempie, w jakim ogłasza nowe podatki

Opłaty stemplowe od pokwitowań

Władze skarbowe wydały miarodajną wykładnię w sprawie opłat stemplowych od pokwitowań, która ma być stosowana przez urzędy skarbowe przy badaniu ksiąg handlowych. Wykładnia zaznacza, że zdarza się, iż inkasent wręczywszy dłużnikowi rachunek i otrzymawszy niezwłocznie zapłatę, wydaje dłużnikowi pokwitowanie, które następnie nakleja na odnośnym rachunku. Na pokwitowaniach takich zwykle wymieniany jest numer rachunku, do którego odnosi się pokwitowanie. Takie pokwitowanie jest dokumentem dziennym od rachunku i wskutek tego nie korzysta z uwolnienia od opłat stemplowych. Okoliczność, że ten odrębny od kwitu rachunek jest rachunkiem mechanicznie złożonym, niema znaczenia, gdyż mimo pokwitowania nie jest umieszczony na rachunku, lecz stanowi odrębny rachunek. W instrukcjach poleca się Urzędowi Skarbowym by nie stosowano pokwitowania powyż-

Wielmożnemu Panu

Eljaszowi Abrahamerowi

członkowi Zarządu Stow. Kupców G. Śląska w Katowicach spowodu śmierci

- bł. p. Małzonki

wyrażamy nasze głębokie współczucie.

ZARZĄD I CZŁONKOWIE STOW. KUPCÓW 2857kr G. ŚLĄSKA W KATOWICACH.

Wielce Szanownemu Panu Towarzyszowi

ELJASZOWI ABRAHAMEROWI

członkowi Sjonistycznej Rady Partyjnej w Katowicach, spowodu śmierci

bł. p. Małzonki

przesyłamy wyrazy szczerego i głębokiego współczucia.

KOMITET LOKALNY I RADA PARTYJNA ORGANIZACJI SJONISTYCZNEJ W KATOWICACH.

Wielmożnemu Panu

ELJASZOWI ABRAHAMEROWI

Wiceprezesowi Gminy Izraelickiej w Katowicach spowodu śmierci

bł. p. Małzonki

składamy wyrazy najgłębszego współczucia.

PERSONEL GMINY IZRAELICKIEJ

2857kr

W KATOWICACH.

ECHA ZE ŚWIATA

„Poradnia szczęścia“

Pani Maryse Eynard założyła w Paryżu ciekawą instytucję: „Nowoczesną poradnię szczęścia dla kobiet“. Poradnia ta ma wprost niezwykle powodzenie, o czym świadczą tysiączne podziękowania, nie tylko od zwyczajnych śmiertelniczek, ale też i od znanych gwiazd filmowych, i przedstawicieli świata artystycznego.

Poradnia mieści się w luksusowo i modernistycznie urządzonej apartamentach. Pani Maryse jest młodą i bardzo przystojną kobietą o przepięknych, mądrych oczach. Zapytana przez reporterów pism paryskich, co właściwie skłoniło ją do założenia tej oryginalnej instytucji, odpowiedziała, że tylko z miłości dla bliźnich pomyślała o tem, bo chciała, żeby wszystkie jej siostry zaznały szczęścia w miłości. Nie wyobraża sobie piękniejszego powołania w życiu, jak naprowadzenie kobiety na drogę szczęścia. A rady swoje opiera pani Maryse na poważnych studiach psychologicznych i pamiętnikach sławnych kobiet, wielkich kochanek i znanych uwodzicieli.

Czyż dla każdej kobiety jest otwarta droga do miłości i szczęścia? Maryse Eynard twierdzi, że tak. Tylko nie każda wie jak się do tego zabrać. Niektóre kobiety musiał się nie tylko uczyć, jak się mają ubierać, czesać, malować, ale nawet poruszać i mówić. Inne znów są zanadto nieśmiałe i nie mają do siebie zaufania i to jest powodem ich niepowodzenia w życiu, te należy z tego wyleczyć.

Pani Maryse udziela przeważnie porad listownych, gdyż jak twierdzi, kobiety listownie nie wstydzą się przyznać do swoich błędów i niepowodzeń. Najdziwniejsze, że pani Eynard udziela swych porad całkiem bezinteresownie, jedynie z troskliwości o szczęście swoich bliźnich.

szych rachunków, sporządzonych po koniec kwietnia 1935 r.

LITERATURA * SZTUKA * NAUKA

Powieść o przedmieściu^{*)}

W powieści „Jadą wozy z cegłą” Bogusze-wskiej i Kornackiego niema pierwszoplanowych postaci, niema gwiazd i protagonistów. Bohaterem książki jest „przedmieście”, a centralnym punktem tego przedmieścia „po sesja 697A”. Wszystko co się na przedmieściu zdarza jest wyrazem specyficznych zbiorowych i klasowych walk, uwarunkowanych klimatem duchowym i moralnym, poziomem ekonomicznym, typową „kulturą”, a nawet topografią — peryferyj.

Autorzy w ten sposób potraktowali te mat nie dbali zbyt o indywidualny rysunek, o ostrą fizjonomję swoich bohaterów. Ludzie występujący w ich powieści, to w prze-ważnej części (z paru wyjątkami) schematy. Są na tyle tylko zamarkowani, żebyśmy mogli rozróżnić, jaki reprezentują typ społeczny. Z tych to względów atmosfera i koloryt okolicy zamiejskiej wypracowany jest z większym znuwaniem, niż kontrefekty poszczególnych postaci. Martwa natura bez porównania pełniej i żywiej wypadła, niż żywa.

„A na lewo tak jakoś wygląda, jakby właśnie jedno na drugim siedziało, cisnęło się i gniotło te cegielniane domki. Pogmatwaną masą jakichś łatanin, przybudówek, komórek, chróścianych opłotków, gołębników skleconych z niczego, zbieraniną nieokreślonego jakiegoś łomu, gratów, betów, przegródek — spływają prawie że do nóg ogromnemu czerwonemu kominowi, któremu w górze przecież tak swobodnie... Bo choć ludzi wcale nie widać, czuje się ich wszędzie: za cienkimi ogaconymi, jeszcze mimo ciepła drewnianymi ścianami, za płotami z chróstu za przepierzeniami tych różnych komórek, takich i owakich... czuje się, że ta cała starzyzna aż trzeszczy od natłoku, od ciasnoty, od zaduchu, od biedy, od trosk, od trosk... W mieście może jest ciaśniej, ale tego tak z wierzchu nie widać...”

Fragment powyższy potrosze bodaj zilustruje drobiazgowość, ścisłość i spostrzegawczość, z jaką autorzy widzą i wnikają w opisywany teren. Ale to nie wszystko. Poza to udało się autorom przybliżyć i przedstawić czytelnikowi gatunek, ciężar i sposób życia ludzi przedmieścia. Chciałoby się powiedzieć za autorami, że „chociaż się ich, ludzi (jako indywidualności) dobrze nie widzi, „czujemy ich, a nawet jak najdokładniej dowiadujemy się o ich życiu, jako ogół, jako zbiorowość”.

Nic w tem dziwnego, że cała akcja książki obraca się dokoła „posesji 697 A”, zakupionej przez Wietrakowskiego. Nic dziwnego, bo wszystkie akcje książki skupiają się dokoła „idei posiadania”. Wszystkie tragedje, szczęścia, zmagania, przyjaźni, nienawiści, a także wszystkie poglądy, wiary, charaktery — są tu kształtowane w zależności od idei posiadania. Wietrakowski, „kapitalista” cały pochłonięty manją spekulowania domami i gruntami, Wietrakowska wstydząca się swego majątku, drobnomieszczanie tęskniący do posesji, i robotnicy nienawidzący „posiadaczy”, wszyscy oni, bez względu na negatywny czy pozytywny stosunek do nich, znajdują się w kręgu oddziaływania kategorii materialistycznych. Jedni posiadają, inni chcieliby posiadać, jeszcze inni zwalczają ideę posiadania. Między Wietrakowskim właścicielem posesji, a Poratowiczem (tragikomiczną figurą), procesującym się wiecznie o tę posesję, wybudowaną 40 lat temu przez

jego ojca, między chciwą i zachłanną na pieniądze córką szewca Grzybonia, a proletarjuszami - łamistrejkami — niema zasadniczej różnicy. Są oni wszyscy zarażeni bakcylem „posiadania”, bez względu na powodzenie życiowe i przynależność klasową. Do drugiej kategorii do wrogów posiadaczy, należą ci, co żyją w duchu zmarłego w więzieniu p. Juljana, bojownika i rewolucjonisty (symboliczna postać). Ryś Wietrakowski

czytający niedozwolone książki i zaniedbujący sklep, i Wietrakowska (świetnie naszkicowana) wstydząca się swej posesji, to przedstawiciele lepszej, godniejszej ludzkości. W plastyczny sposób autorzy uwidaczniają dialektykę myśli „posiadania”, ukazując że nie tem ludźmi zasadniczo się różnią, czy posiadają, lub nie, czy urodzili się mieszczańami (burżujami), czy proletarjuszami — lecz tem, jaki jest ich stosunek do dóbr materialnych, posiadanych i nieposiadanych.

Ze Wietrakowski musi wkońcu posesję

Przybyszewski — wampirem?

W jednym z ostatnich numerów warszawskiego tygodnika „Opinia” pojawił się feljton Dra Ch. Lówa, poświęcony pamięci Stanisława Lacka, z okazji dwudziestopięcioletniej rocznicy jego zgonu. W feljtonie tym Dr. Lów powtarza krążącą jakoby wersję o pierwszym artykule Lacka, który ten nieśmiało zaniósł do redakcji „Życia”, gdzie wrzuciwszy go do skrzynki, — miał ponoć czempredzej uciec, aby go nie zauważono. Tak bardzo był niepewny siebie i bał się kompromitacji. Dopiero Przybyszewski, przeczytawszy artykuł, miał wyruszyć na poszukiwanie autora i znalazłszy go wreszcie w jakiejś knajpie, serdecznie prosił go o współpracownictwo w „Życiu”...

W feljtonie tym jest także wzmianka o „wyssaniu” Lacka przez Przybyszewskiego, który „całą swoją europejskość wyczerpał (??) na krakowskim podwórzu”...

Jest także wzmianka o tem, jakoby jakiś niewymieniony z nazwiska „heraldyk Młodej Polski” zapowiedział rewelacje, kompromitujące Lacka jako tłumacza arcydzieł obcych literatur...

Doceniając w całej pełni dobrą wolę i wiarę p. Dra Lówa w przypomnieniu współczesnym i zachowaniu dla potomnych pamięci tego niezwykle szlachetnego pisarza, wytwornego umysłu, o wysokiej kulturze, tej prawdziwie pięknej duszy, jakim był Stanisław Lack, — chciałbym jednak sprostować nieścisłe informacje, które, jeśli na gruncie krakowskim zdołały się uchować i stąd przedostać na łamy prasy, tem łatwiej mogłyby się utrwalić w świadomości ogółu, czerpiącego wiadomości z owego okresu z lektury wspomnień, ogłaszanych w pismach.

Otóż pierwszy artykuł Stanisława Lacka p. t. „Krytyka — Bojko! — Impresja” pojawił się w pierwszym lub drugim numerze tygodnika „Życie” w wrześniu 1897 r., założonym i redagowa-

sprzedać kanonikowi, i wrócić do miejskiej tułaczki, że Lodzia, żona Rysia Wietrakowskiego, co tak nieublaganie niszczyła konkurencję, umiera, a sklep „djabli biorą” — to już konsekwencja immanentnego programu powieści. I co tu było tak zabiegać? — pyta ją niejako autorzy. Ażeby z powrotem zwyciężem wrócić do miasta tramwajem. „Więc jak tramwajem, to prędko, prędko, już!... Matka się nawet już nie odwraca, ale czuje za plecami dom, w szerniałym zabloconym ogródku. Dom pusty, obdarty. Już nie dom. Już posesja. Posesja 697 A”.

Z zdania tego z dużą siłą przemawia marność życia, pokładającego cały sens bytu w walce o dobra materialne.

Powieść pisana jest krótkimi scenami o nierównej wartości. Obok scen wypukłych i wysoce artystycznych (n. p. przeprowadzka Wietrakowskich na posesję, rozmowa W. z Poratowiczem, tragedia Poratowicza, który straciwszy obie nogi rezygnuje z Łodzi, wesele Łodzi Grzyboniówny, wizyta Kirjaciej u Wietrakowskiej, napad na Wietrakowskiego) stoją surowe i jakby fejletonowe. Język jest świeży i barwny. Książka nie odznacza się rewelacyjną inwencją, jeżeli idzie o styl, fabułę, czy konstrukcję, ale jest dobre, płynnie i szczerze napisana. Pod względem jakościowym nie jest dość wyraźna. Autorzy zmagają się z szablonową formą powieściową (szlachecko-mieszczańsko-salonoową), co uwydatnia się w pewnych nawrotach do sentymentalizmu, i w niedomówieniach ideowych, i w pewnych barokowych wybrykach językowych („ziewające naiwnym(?) szczenięcym zapachem itd.).

W szczupłym narazie dorobku powieści społecznej książka Bogusze-wskiej i Kornackiego przedstawia pozycję bardzo interesującą i wartościową.

Dr I. BERMAN

nym wówczas przez Ludwika Szczepańskiego. — Czy to była pierwsza wogóle praca literacka autora, nie wiem, niezawodnie jednak Lack, skoro od razu z założeniem „Życia” znalazł się w gronie stałych współpracowników wraz z Nowaczyńskim, Szukiewiczem i innymi, już przedtem należał chyba do koła polonistów na uniwersytecie i był w kontakcie z młodymi literatami. W każdym razie po tym artykule, który wywołał duże wrażenie, Lack drukował już stale w „Życiu” Szczepańskiego, bądźto podpisując imieniem i nazwiskiem, bądź — recenzje z książek i pism — literami L-k.

Kiedy w lecie następnego roku 1898-go „Życie” przeszło do rąk Sewera Maciejowskiego i Dra Zofji Daszyńskiej-Golińskiej, pojawiały się w „Życiu” nadal w każdym numerze recenzje Lacka, bądź tłumaczenia („Dziennik Uwodziciela” Sörena Kierkegaarda). Taksamo za redakcji Artura Górskiego i Alfreda Wysockiego (dzisiejszego ambasadora w Rzymie). W sierpniu tegoż roku dopiero przybył do Krakowa Przybyszewski, a redakcję „Życia”, już jako dwutygodnika, objął dopiero w jesieni 1898 r., powierzając od razu Lackowi dział stałych przeglądów i dając mu do dyspozycji całą ostatnią stronę pisma.

Więc o uciekaniu w obawie ośmieszenia się nie może być mowy (nawiasem mówiąc, Lack był ulomny, mając obie nogi wykrzywione do siebie, tak, że nie mógł chodzić, a tylko posuwał z trudem te nogi-protezy, jak się posuwa ciężką skrzynię).

Nie może też być mowy o znalezieniu Lacka przez Przybyszewskiego w jakiejś knajpie, gdyż chory na tuberkulozę nieszczęśliwy ten samotnik nie udzielał się i nie bywał wogóle w lokalach, a już nie do pomyślenia, aby w szynku. Ponadto Przybyszewski nie miałby potrzeby szukania go,

^{*)} H. Bogusze-wska i J. Kornacki: „Jadą wozy z cegłą”. Powieść. Książnica Atlas. Lwów-Warszawa. -1935. Str. 260.

gdyż — jak z powyżej podanych dat wynika — zastał już Lacka w „Życiu“ na kilka miesięcy przed objęciem przez siebie redakcji pisma.

Jak wspominałem, Lacka wogóle nie widywało się w kawiarniach. Jeżeli go gdzie można było spotkać, to w redakcji „Życia“ która wówczas mieszła się przy ul. Gertrudy za redakcją Górskiego i Wysockiego, a później przy ul. Pańskiej (dzisiejsza Zamenhofska) za Wyrzykowskiego. Poza tem spotykałem go tylko regularnie o pewnej porze, idącego z domu do redakcji (mieszkał — zda je się — na Kazimierzu lub w Podgórzu). Nie mogło doć odżalować tego, że nie skorzystałem z znajomości z Lackiem, aby go bliżej poznać. Inna rzecz, że prawdopodobnie nie wiele byłbym osiągnął. Lack był zamknięty w sobie, dla profanów nieprzystępny, a cóż dopiero dla mnie, wówczas sztubaka jeszcze, ledwie zdolnego do entuzjazmu dla sztuki, ale zupełnie pozbawionego jakiegokolwiek wiedzy tajemnej i nie tylko tajemnej. A Stanisław Lack był bodaj że jedynym z całej ówczesnej plejady artystów, który posiadał gruntowne wykształcenie filozoficzne, i znajomość literatur Zachodu i skandynawskich, bezpośrednio z oryginałów. A przytem był artystą i żył ezoterycznie.

Jeżeli anonimowy „heraldyk Młodej Polski“ chociaż jakieś tajemnice tłumaczeń Lacka, to musimy się na razie kontentować tem, co sam z ogłoszonych drukem jego tłumaczeń wiemy (np. Oli Hanssona studja p. t. „Jasnovidze i wróżbici“ Warszawa, Gebethner i Wolff) i tem, co o tem ma do powiedzenia Przybyszewski, który w swoich pamiętnikach („Moje Współczesni“ II. Wśród Swoich) powiada naprzykład, że Lack, tłumacząc małe arcydzieło Jules Laforgue'a „Hamlet, czyli następstwa miłości dziecięcej“, zrobił z niego wielkie arcydzieło. Rzecz ta pozostała w rocznikach „Życia“, zapylonych w bibliotekach. W ciągu 35-ciu lat ostatnich nie wyłoniła się jeszcze potrzeba zapoznania czytelnika polskiego z Laforgue'm. Nie szkodzi. — Wybór pism oryginalnych Lacka, drukowanych w „Krytyce“ Feldmana, wydano przed kilku laty w jednym tomie — w Częstochowie, a raz do roku znajduje się ta książka na półkach księgarskich w czasie „Tygodnia taniej książki“, — rozsprzedawana w tempie „molto lento“. (Też nie szkodzi.). Nie jest dość jasne twierdzenie o „wysaniu“ Lacka przez Przybyszewskiego. Mam wrażenie, że autor feljetonu pozwolił tu wymknąć się z pod pióra wyrażeniu, którego byłby nie użył, gdyby był zastanowił się nad jego efektem w czytaniu. Kogoż to wogóle Przybyszewski literacko „wyszał“ i w jakim celu? On, który był wówczas słońcem rozlewającym wokół siebie własne ognie i blaski to znów tarczą strzelniczą, służącą za cel pocisków najmocniejszego kalibru i rodzaju? Czy p. dr. Lów przeczytał wspomniane wyżej pamiętniki Przybyszewskiego? Nie ma w nich przesady. Ci zaś, nie zbyt liczni zresztą entuzjaści Przybyszewskiego, którzy walczyli piórem w jego obronie przeciw nieprzebiegającym w środkach i niewybrednym w argumentach adwersarzom, występowali nie jako trabanci, jako pióra najemne, lecz z szczerem bezinteresownym entuzjazmem, umiłowaniem sztuki, z wiarą w „Wielkiego Maga“. Pisali pro domo sua.

Lack w tym okresie żywił entuzjazm dla Przybyszewskiego, który możnaby nazwać religijnym. Sztuka była religją Lacka.

A Stanisław Przybyszewski, czy później Wypiański, to był ten symboliczny krzyż przydrożny to był ten symboliczny posąg Buddy na domowym ołtarzu, przed którym on — Lack — nie padał płackiem na twarz, lecz przylgnął całą swą zbolala duszą i kłęcząc przyciskał białe bezkrwiste wargi, kureczow ściskając w ramionach tę mocodajną Siłę, której było mu w sobie brak. Jemu — wątlemu dziecku ghetta z stygmatem rychłej śmierci na czole, którego mózg fosforyzował tylko błędnymi świetlikami, a słaby duch nie miał własnego ognia ni blasku. „Povero...! poveretto...!“

Lack mógł być tylko Leporellem w cieniu swego Don Juana; mógł być tylko Sancho Pansą, który musi mieć swego Don Kichota. Był jednym i był drugim i był ponadto uduchowionym cherubimowym Żydem. Z takich wywodzili się obłudni kabaliści, wciely mistycy dawnych generacji.

Lack — „ofiara“ Przybyszewskiego?

Przybyszewski — „wyszał“ Lacka?

Nie, — to należy sprostować.

Czem był Przybyszewski dla swoich wielbicieli. o tem świadczą crucejacje i artykuły Ryszarda Dehmia i jego żony Idy Dehmel, a pomijając środ-

B. Karliński

Nasi krytycy i wybitni publicyści nie mają tego zwyczaju, by wydawać co rok albo przynajmniej co parę lat zbiór wszystkich swych artykułów, recenzji, studiów literackich i szkiców. Dlatego doprawdy trudno teraz przychodzi wyjaśnić ówczesnej publiczności, czem był zmarły niedawno B. Karliński, krytyk literacki, publicysta i recenzent teatralny „Momentu“. Piszą o Nim jego koledzy i przyjaciele, którzy go znali i kochali, piszą z sentymentem i szczerym smutkiem, ale przeciętny czytelnik niewiele się dowie z tych wszystkich wspomnień. Można się w Warszawie zawiązać komitet, któryby z tak licznych i zupełnie już zapomnianych prac Karlińskiego wybrał najlepsze. Byłoby to chyba najgodniejsze uczczenie Jego pamięci. A ten pomnik w postaci chociażby jednego tylko tomu studiów Karlińskiego powie właśnie przeciętnemu czytelnikowi żydowskiemu więcej o Zmarłym, niż to uczynić mogą najlepsi Jego przyjaciele. Powie im, że Karliński pisał przedewszystkiem jasną, przejrzystą i precyzyjną prozą; że dbał o czystość języka, że starał się zawsze o obiektywność i w swych sądach literackich kładł główny nacisk na walory omawianego dzieła lub przedstawienia teatralnego; że kochał sztukę i teatr żydowski miłością nie kapyrską, nie wspaniałomyślnie litościwą, wynoszącą pod niebiosa rzeczy słabe dlatego tylko że żydowskie; że cała jego twórczość nacechowana była zawsze poważną odpowiedzialnością i tej odpowiedzialności żądał od literatury żydowskiej, od teatru żydowskiego, od kultury żydowskiej. Powie ten tom przedewszystkiem, że Zmarły był Żydem, walczącym o ciągłość i dostojeństwo kultury żydowskiej, wolnym od tak nagminnej już u nas choroby snobizmu, tak lewicowego czy prawicowego, że zawsze widział przed sobą naród żydowski i jego tragiczne zmagania się ze swym przeznaczeniem. — Umarł człowiek czysty i szlachetny, pisarz poważny i odpowiedzialny, a takich ludzi i pisarzy publicystyka i literatura żydowska posiada mało, bardzo mało.

M. K.

Kronika literacka

MORRIS SCHWARZ PRYJEŻDZI DO WARSZAWY. „Literarische Blätter“ donoszą, że znany artysta żydowski Morris Schwarz wyjeżdża z Nowego Jorku do Londynu i Paryża, gdzie się tylko krótko zatrzyma, by udać się stamtąd do Warszawy. W Polsce zamierza Morris Schwarz stworzyć zespół i wystawić cały szereg sztuk ze swego repertuaru. Nie ulega chyba wątpliwości, że wiadomość tę przyjmie żydostwo polskie z wielką satysfakcją.

NOWA PREMIERA W „TEATRZE MŁODYCH“ Teatr Młodych we Warszawie wystawił sztukę L. Małacha pt. „Missisipi“. Reżyserja spoczywa w rękach Michała Weicherta, muzykę skomponował Henoch Kohn.

DRAMAT ŻYDOWSKI W RADJO AMERYKAŃSKIM. W radjo amerykańskim wystawił Józef Bulow szereg fragmentów z utworów Asza, Pińskiego, Szaloma Alejchema, Leiwika, Dymowa i innych autorów żydowskich.

PREMIERY W TEATRACH WARSZAWSKICH. W teatrze „Comedia“ prowadzonym przez byłego redutowca E. Porebę wystawiono „Kordjana i chana“ przeróbkę dramatyczną głębszej powieści Leona Kruczkowskiego — Teatr „Ateneum“ wystawił „Dzieje jednego polskusa“ A. Struga w przeróbce dramatycznej. Do autora na premierze przemówili posłowie Czapiński i Arca-

wisko berlińskie — artykuły poetów tej miary, co Otokar Brzezina, Karol Hlavacek, Jerzy Karasek ze Lwovic. Czem był Przybyszewski dla ludzi, którym w gruncie rzeczy jego sztuka była obcą, świadczy szczerze wyznanie Boya-Zeleńskiego, napisane w dniu śmierci Przybyszewskiego a zawarte w ósmym (jeżeli się nie mylę) tomie „Flirtu z Melpomeną“. Co tu dużo szukać! Jest pisarz, który mógłby się przechwalać, że już nie ma tak wyniosłego punktu, gdzieby jego bryzgnięcie jadem nie dotarło. O Przybyszewskim nigdy nie wspominał Nowaczyński ślaczniej, jak z dystansem, z estymą... To są przykłady z nizin. A Lack z Przybyszewskim stykał się na wyżynach.

Nie, — to „wysanie“ Lacka przez Przybyszewskiego trzeba sprostować.

Z. H. L.

NADESŁANE

DZIS sobota w Z. D. A.

Początek godz. 9. DANCING Początek godz. 9.

Związek Zaw. Zyd. Prac Umysł. w Krakowie

Dora Holländerówna Tarnów
Nissan Gesang Chrzanów

zareczeni w marcu 1935

Osobnych zawiadomeń nie wysyła się

Gusta Spira Zak. czyn
Mates Goldfarb Gorlice

zareczeni w marcu 1935

Z okazji zareczyn naszej współpracowniczki p. Loli Scheinówny z p. Józefem Landauem najserdeczniej gratuluje

1559g

Personal firmy Izak Teichthal.

zewski. — „Teatr Narodowy“ wystawił nowy utwór Szaniawskiego p. t. „Kryśia“. Główną rolę grał Zelwerowicz, który był też reżyserem sztuki. — „Teatr Aktora“ wystawił „Plac paryski“, komedję w trzech aktach Vicki Baum z Perzano-wską (która reżyserowała sztukę) i Danilowiczem w rolach głównych

TEATR NARODOWY — TEATREM REPERTUAROWYM. Teatr Narodowy stał się teatrem repertuarowym tj. teatrem wystawiającym stale sztuki stanowiące tzw. żelazny repertuar dramatu polskiego. Takim teatrem repertuarowym jest Komedja Francuska, a w Rosji Teatr Stanisławskiego. Staly repertuar Teatru Narodowego stanowić będą narazie następujące sztuki: „Zemsta“, „Wielki człowiek do małych interesów“, „Rozbitki“, „Intryga i miłość“, „Henryk IV“, „Klub kawalerów“ i „Szklanka wody“ Scribe'a. W najbliższym zaś czasie wejdą do stałego repertuaru jeszcze „Poskromienie złośnicy“ Szekspira, „Głupi Jakob“ Rittnera i „Judasz“ Rostworowskiego. Na repertuar retrospektywny przeznaczy Teatr Narodowy poniedziałki, środy i piątki; w dniach tych będą przedstawienia po cenach niższych, aby ułatwić poznanie arcydzieł literatury w wykonaniu najlepszych aktorów najszerszym warstwom ludności. Teatr repertuarowy będzie prowadzony od września lub października do czerwca; w lecie z powodu letnich urlopów przywróci się scenie Teatru Narodowego jej zwyczajny charakter

NIESPODZIANKI NA JUBILEUSZU ZELWEROWICZA. Jak już pisaliśmy Zelwerowicz wybrał na swój jubileusz komedję Jerzego Szaniawskiego „Kryśia“ Po akcie trzecim odbył się obchód jubileuszowy, który obfitował w liczne niespodzianki. Na scenie zjawił się poseł Czapiński, który w imieniu robotników dziękował jubilatowi za wielokrotną bezinteresowną pracę. Po nim przemówił Śliwicki, prezes ZASP-u, który stawił jub. lata za jego „czystość linii“ i wierność ZASP-owi, stawiając go za przykład różnym „warcholom“. Po Śliwickim zabrał głos „warchol“ Jaracz, który ze swej strony zaprzeczył, że wśród aktorstwa jest wielu szkodników. Największą jednak niespodzianką sprawił sam jubilat, który swe przemówienie zakończył słowami wdzięczności pod adresem rządu, dbającego tak gorąco o kulturę teatralną.

ODCZYT DYREKTORA TRZCIŃSKIEGO O „ZIELONYM BALONIKU“. W Poznaniu wygłosił dyr. Trzciniński zajmujący odczyt o Zielonym Baloniku, którego jak wiadomo był jednym z twórców

„POPIOŁY“ D. H. LAWRENCE'A. Przed pięć laty zmarł na Riwierze głośny pisarz angielski D. H. Lawrence, autor „Lady Chatterley i jej kochanka“. Teraz dopiero wdowa spełniła życzenie swego męża kazala bowiem dokonać ekshumacji zwłok, które zostały w Marsylji w krematorium spalone. Urną z popiołami przywiezie się do miejscowości Kiowa-Ranch w New Mexico w Stanach Zjednoczonych. Tam wybudowano mauzoleum w postaci małej świątyni, gdzie umieścił się urną z popiołami poety.

POZNAŃSKI ODCZYT NOWACZYŃSKIEGO Z PRZYKODAMI. Związek zawodowy literatów poznańskich zaprosił Nowaczyńskiego do wygłoszenia w Poznaniu odczytu. Nowaczyński zaproszenie przyjął a związek literatów zapowiedział odczyt „Spowodu haosu w Zeczypospolitej“ (o nowej pisowni). Gdy Nowaczyński przyjechał do Poznania, wymusił na nim „Kurjer Poznański“ organ endecji poznańskiej, który ze Związkiem zawodowym literatów poznańskich pozostaje na stopie wojennej, by odczytu z ramienia Związku nie wygłosił. Nowaczyński dał się steroryzować i wygłosił wprowadzić swój odczyt, ale pod egidą „Kurjera Poznańskiego“.

(-ci.)

KRONIKA

Wschód
słońca
5 m. 23

Zachód
słońca
17 m. 40

MARZEC

23

S O O B T A

— PROGRAM RADJOWY na dzień dzisiejszy podajemy dziś na stronie 15-tej.

Brać artystyczna — u siebie

Należy do charakterystycznych cech każdego początkującego artysty — jakaś odrobina choćby „cyganerii“, tułanie się po obcych kątach, bez własnego dachu nad głową i potępienie „drobnomieszczanckiego“ porządku. Trzeba się „wyżyć“, „wyszumieć“, negować, tworzyć nowe formy i śmiać się z każdej tradycji.

Przyznać wypada, że i nasze Krakowskie Zrzeszenie Artystów Malarzy i Rzeźbiarzy hasła temu się nie sprzeniewierzyło. Rozbijało przez lata całe swe namioty gdzie tylko się dało, korzystając co raz to u kogo innego z prawa gościnności. Tułały się obrazy i rzeźby z jednego przybytku do drugiego, z obcego kąta znowu w obcy kąt.

Lecz kiedy przeszły lata górne i chmurne, trzeba było jednak pomyśleć o jakiejś własnej świątyni. Skromnej ohociaźby, lecz — własnej. Cyganeria wyszumiała się i „ustatkowała“, i chciała znaleźć się wkońcu u — siebie, raz wreszcie skończyć z rolą mile widzianego gościa i zasmakować roli mile widzianego gospodarza.

I ci ludzie „niepraktyczni“ dopięli celu. Bez pomocy oficjalnych instytucji miejskich i żydowskich, ale przy wydajnej pomocy samego społeczeństwa żydowskiego, dla którego „Sztuka“ była zawsze wielkim hasłem, stworzyli swój dom, swe ognisko, swój „Ośrodek Artystyczny“. Oni, dotychczas łaskawie przyjmowani, odtąd sami przyjmować chcą gościnnie — u siebie.

Tak jest u siebie. To jest wielkie słowo. Wiele ofiar kosztowało, wiele trudu i dlatego wiele nadziei się z tem dziełem łączy.

Wierzmy, że nadzieje te nie zawiodą.

Uroczyste otwarcie „Ośrodka Artystów“ we własnym lokalu przy ul. Podzamcze 3, I p. nastąpi dziś w sobotę 23 marca br. o godz. 7:30 wieczór, na którą to uroczystość zaprasza Członków, Dziennikarzy i Artystów wszelkich gałęzi oraz Sympatyków Wydział Zrzeszenia Żyd. Art. Malarzy i Rzeźbiarzy w Krakowie

Jego Cesarska Mość prostuje

W związku z reportażem Ariela „Sen nocy purimowej“, zamieszczonym we wczorajszym numerze „Nowego Dziennika“, zjawiał się wczoraj w redakcji naszej pewien bardzo sympatyczny młodzieniec, który, nie wyjawiając swego nazwiska, oświadczył nam, że on to był podczas karnawału purimowego ucharakteryzowany na cesarza Franciszka Józefa, ale w życiu prywatnym nie zajmuje się sprzedażą czekoladek. Młodzieniec ten prosił nas o zamieszczenie sprostowania w tym kierunku.

Chętnie czynimy zadość życzeniu „jego cesarskiej mości“, stwierdzamy jednak zarazem, że końcowa wzmianka w reportażu o owym pudełku czekoladek, które nazajutrz po karnawale roznosić będzie Franciszek Józef miała raczej znaczenie symboliczne. Autor reportażu daleki był od jakiegokolwiek zamiaru obrazy majestatu...

— STOWARZYSZENIE „SOLIDARNOŚĆ BNEI BRITH“ zawiadamia że zapowiedziana na dzień 24 marca br. zabawa purimowa dla dzieci zostaje odwołana ze względu na przedstawienie purimowe, które urządzi w tym samym czasie w Sali Saskiej Koło Rodzicielskie Szkoły hebrajskiej w Krakowie na rzecz Kolonii wakacyjnej w Zawoju. 5023k

Znowu przegrupowanie w ogólnym sjonizmie?

„Haarec“ donosi: W Tel Awiwie odbyło się posiedzenie progresywnych ogólnych sjonistów, skupiających się w „Kidmie“, grupy Glicksohna i radykalnych sjonistów. Podczas narad krytykowano ostatnie uchwały europejskiej centrali Światowego Związku ogólnych sjonistów i stwierdzono chęć poparcia inicjatywy w kierunku zwołania nowej światowej konferencji ogólnych sjonistów. W razie gdyby Światowy Związek ogólnych sjonistów nie chciał zwołać nowej konferencji w czasie obrad Sjońskiego A. C., ugrupowania ogólnosjonistyczne a więc „Kidma“, radykalni sjonisci i grupa Glicksohna podejmą inicjatywę celem zwołania światowej konferencji ogólnych sjonistów na koniec kwietnia lub początek maja. Uczestnicy nowej konferencji światowej ogólnych sjonistów mają korzystać z równych praw, niezależnie od tego, czy należeli do Światowego Związku czy też nie. Udział w nowej konferencji mają wszystkie grupy i związki ogólnego sjonizmu. Przedstawiciele grup, które zjawiają się na nowej światowej konferencji, muszą posiadać szerokie pełnomocnictwa w kierunku poddania się uchwałom światowej konferencji. Dalsza uchwała przewiduje, że dnia 25 bm. odbędzie się w Jerozolimie szersza narada wspomnianych ugrupowań, która po

weźmie ostateczną decyzję.

Uchwały te zostały podpisane przez Blumenfelda w imieniu „Kidmy“ przez dra M. Glicksohna i Medzinię w imieniu progresywnych ogólnych sjonistów i przez Zuchowickiego i Grawickiego w imieniu radykalnych sjonistów.

Nowa narada trzech grup ogólnosjonistycznych stwarza całkiem nową sytuację w ogólnym sjonizmie. Poprzedziły ją następujące fakty: Uchwała europejskiej centrali ogólnych sjonistów w Krakowie odrzucająca propozycję zwołania nowej światowej konferencji ogólnych sjonistów przed Kongresem Sjonistycznym, wywołała niezadowolenie w grupie ogólnych sjonistów dra M. Glicksohna. Dr. M. Glicksohn skrytykował ostro tę uchwałę na łamach „Haarec“. Warto zauważyć, że doniedawna dr. M. Glicksohn bronił zasady nienaruszalności Światowego Związku ogólnych sjonistów. Jak wynika z wyżej przytoczonego komunikatu, dr. M. Glicksohn i jego grupa porozumiały się z „Kidmą“ i radykalnymi sjonistami, które dążą do zwołania nowej konferencji ogólnych sjonistów i nowego Światowego Związku ogólnych sjonistów. Jak widać, proces dyferencjacji w ogólnym sjonizmie niestety nadal trwa.

DOMY W BERLINIE

Właściciele, których domy znajdują się pod zarządem przymusowym (Zwangsverwaltung lub Zwangsversteigerung) mogą uratować swoje domy, zgłaszając się natychmiast. Oferty z dokładnymi danymi sub „Aktualne“ składać do Międzynarodowego Biura Ogłoszeń, Warszawa, Wierzbowa 11.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— IDA KAMIŃSKA W KRAKOWIE. Teatr Żydowski (Bocheńska 7). Nieodwołalnie ostatnie 2 dni występów naszej wielkiej artystki Idy Kamińskiej na czele jej świetnego zespołu. Dziś sobota godz. 5-ta pop. poraz ostatni „Fraülein Doktor“, o godz. 9-tej wieczór premiera głosnej sztuki Winniczenki „Macierzyństwo“ (Motterschaft). Bilety w przedsprzedaży we firmie A. Fischhab, Grodzka 46, a od godz. 2-giej przy kasie teatru

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj w sobotę ukaże się na scenie teatru im. J. Słowackiego niegrana dotąd w Polsce, interesująca i pełna humoru komedia Andrzeja Birabeau „Stracona miłość“, która w Paryżu w Komedi Francuskiej przez długi czas była atrakcją artystyczną. Obsadę ról głównych stanowią pp. Karbowski, Ankiewicz, Szyjkowska, Kłoińska, Hierowski i in. Opracowanie sceniczne reż. J. Karbowskiego, oprawa malarska H. Zwolińskiego „Stracona miłość“ powtórzona będzie jutro w niedzielę wieczorem. Jutro popołudniu świetna komedia Szekspira „Poskromienie złościcy“ z pp. dyr. Osterwą i Tarnowiczówną w rolach głównych.

— Z TEATRU DOMU ŻOŁNIERZA. Dziś w sobotę o godz. 7:30 wiecz. daje teatr Domu Żołn. premierę niezwykle wesołej farsy Gaenet Dancourta pt. „Syn nienaturalny“ w opracowaniu scenicznym E. Kalinowskiego z udziałem prawie całego zespołu teatru D. Z. W niedzielę 24 bm o godz. 3:30 pop. ostatni raz pełna humoru i niezwykle melodyjna operetka Stolza pt. „Za dawnych dobrych czasów“, a wieczór o godz. 7:30 powtórzenie doskonałej farsy pt. „Syn nienaturalny“.

— KOŁO DRAMAT. „EDEN“ (Diela 11) Dwa wieczory komedjowo-dramatyczne dziś w sobotę i jutro w niedzielę o godz. 8:15 wiecz. „Chadgadje“ wesoła komedia i „Der Chorben“ D. Pjńskiego, w opracowaniu scenicznym Ben Dawida

— WIECZÓR MUZYCZNY w Szkole Muzycznej przy Żyd. Tow. Muz. odbędzie się jutro w niedzielę o godz. 7:30 wieczór. Udział biorą: I. Rothówna, dr. H. Landauówna, R. Manne G. Serafin, F. Macalik. W programie Schumann, Mendelssohn, Debussy, arje i pieśni włoskie. Wstęp wolny

— DZIŚ W SOBOTĘ jedyny koncert piętnastoletniej skrzypaczki francuskiej Ginette Neveu, która w Warszawie na międzynarodowym konkursie im. Henryka Wieniawskiego otrzymała pierwszą nagrodę pana Prezydenta Rzplitej Polskiej Bilety do nabycia w kasie teatru Bagatela. Początek koncertu punktualnie o godz. 9 wiecz.

— ZAPRASZAMY wszystkich na niedzielę po poł. godz. 3:30 do Saskiej Sali, Jana 6. Przyjdźcie, a ujrzycie piękne przedstawienie purimowe, przygotowane przez Komitet Rodziców Żyd. Gimn. Koed. i Szk. Powsz., na którego bogaty program złożą się tańce, popisy gimnastyczne, arcydowcipna humoreska i opera muzyczna w której bierze udział 40 dzieci.

Przyjdźcie, zapraszamy Was na rewję ambasadorów u „najmędrszego“ z monarchów Wschodu, Achaszwejrjosa, zapraszamy w czarowną krainę kwiatów i motyli, w przesłiczne państwo Królowej Róży. 1658k

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Uwielbiana“
APOLLO: „Bal w Savoyu“ (H. Jaray, G. Alpar)
ATLANTIC: „Wiosenna parada“ (Franciszka Gaal)
BAGATELA: „Taniec Miłości“ (Joan Crawford) na scenie rewja: „Marzec Koty Zaloty“
PROMIEN: „Karioka“ (Dolores del Rio) „Miss Flora“ (Annie Ondra)
SŁONKO: „Bokser i dama“ (Myrna Loy, Primo Carnera).
SWIT: „Audjencja u cesarza w Ischlu“ (Marta Eggerth).
SZTUKA: „Antek Policmajster“ (Dymsza)
UCIECHA: „Imitacja życia“ (Cl. Colbert).
WANDA: „Wesoła wdówka“ (M. Chevalier i J. Mac Donald).

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 23. 3. 1935. Dzisiejsze zebranie giełdowe miało przebieg ożywiony, narój panował niejednolity Zniżkowo kształtował się Bank Polski. Z pożyczek premjowych również 3-proc. Poż. Budowlana. Z akcji przemysłowych robiono Zielenińskim po kursie ustalonym, oraz Chodorowem który zyskał z 5 na sztuce

Na pogodzu zastój.
Akcje bankowe: Bank Polski zł 90.
Akcje przemysłowe: Zieleniński 12.50, Chodorów 119

Papiery procentowe: 3-proc. Poż. Budowlana 46.60.

W obrotach prywatnych i międzybankowych tendencja dla dolara i funta utrzymana, dla marki niemieckiej zmniejszona. Płacono za dolara 5.26—5.29, czeki bankowo 5.265—5.29, Bank Polski płacił za dolary 5.25—5.26, Marka niemiecka 193—196, Korona czeska 21.75—21.90. Z dewiz: Londyn 25.10—25.40, Szwajcjarja 171.50—172.25, Berlin 212.50—213.50, Paryż 31.94—35.02.

Waluty i dewizy oficjalnie bez transakcyj.
KRAKOWSKA GIEŁDA ZBOZOWA
Kraków, 22. 3. Pszenica dworska czerw. stand. 19.25—19.75 biała stand. 19—19.25, targowa stand.

18.50—18.75, żyto dworskie stand. 14.75—15, targowe stand. 14.50—14.75, owies dworski stand. II. 17.25—17.75, targ. stand. 16.50—17, dworski stand. I. niezadyszcz. 18—18.50, jęczmień dworski 17.50—19, targowy 16—16.50, mąka pszenna gat. IA st. wym. 0-20-proc. 34—36, IB 0-45-proc. 32—33 ID poznańska 0-60-proc. 27.50—28, I razowa 0-95-proc. 24—24.50, mąka żytnia okr. Krak. I gat. st. wym. 0-55-proc. 24.75—25, I gat. st. wym. 0-65-proc. 23.75—24 II gat. siłkowa po wym. 0-55-proc. 17—17.50, po wym. 0-65-proc. 14.25—14.50, razowa 0-95-proc. 18—18.50, mąka żytnia okr. Poznań I gat. st. wym. 0-55-proc. 25.50—26, otręby żytnie stand. 11—11.25, pszenne średnie 11.25—11.50 Tendencja zniżkowa, podaż i dowozy lokalne średnie.

GIELDA POZNAŃSKA

Poznań, 22. 3. Wszystko bez zmian. Ogólne uspołobienie spokojne.

GIELDA WARSZAWSKA

Warszawa, 22. 3. Kursy zamknięcia: Akcje: Bank Polski 90.25, Lilpop 11.20, 11.30 Starachowice 17.25, 17.50. Tendencja utrzymana. Papiery procentowe: 5-proc. konwersyjna 68.75, 7-proc. stabilizacyjna 72.13, 72.25, 72.13. Tendencja niejednolita. Listy zast. BGK. oraz Bku Roln. bez zmiany.

Dewizy: Belgia 123.20, Edańsk 173.13, Holandia 359, Londyn 25.31, Nowy Jork telegraficzny 5.30 i pół, Paryż 34.97 i pół, Praga 22.14, Sztokholm 130.50 Szwajcaria 171.67, Włochy 44.05, Berlin 212.85. Tendencja niejednolita.

DOLAR W OBROTACH PRYWATNYCH W WARSZAWIE

Warszawa, 22. 3. W dniu dzisiejszym dolarem obracano po kursie 5.27 i pół przy tendencji utrzymane. W godzinach wieczorowych wymieniano orientacyjnie kurs dolara w płaceniu 5.27 oraz 5.29 w towarze przy tendencji utrzymanej.

GIELDA ZURYCHSKA

Zurych, 22. 3. Kursy zamknięcia: Dewizy: Paryż 20.37 i pół, Londyn 14.70 i pół, Nowy Jork 3.07, Bruksela 71.87, Medjolan 25.65, Madryt 42.22 i pół, Amsterdam 209.10, Berlin 124, Wiedeń noty 56.90, Sztokholm 75.80, Oslo 73.85, Kopenhaga 65.65 Praga 12.91, Warszawa 58.25, Białogóród 7.02, Ateny 2.93, Konstantynopol 2.49, Bukareszt 3.05, Helsinki 6.49, Japonja 86. Tendencja niejednolita.

POZYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L 99.50, w Paryżu fr. fr. 1870, w Zurychu dol. 72.75 przy tendencji utrzymanej.

POZYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 21. 3. Kursy otwarcia: Dillonowska 87.875, Stabilizacyjna 120.75, Dolarowa 75, Warszawska 69.50, Śląska 69.125. Kursy zamknięcia: Dillonowska 88.25, Stabilizacyjna 121 Dolarowa 76.50, Warszawska 69, Śląska 70. Tendencja niejednolita.

DEWIZY EUROPEJSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 21. 3. Kursy otwarcia: Berlin 40.22, Londyn kabel 4.76 i jedna ósma, Paryż 7.59 i pół, Zurych 32.38, Rzym 8.31, Amsterdam 67.66. Kursy zamknięcia: Berlin 40.21, Londyn kabel 4.76 i trzy ósme, Paryż 6.59 i trzy czw., Zurych 32.37, Rzym 8.30, Amsterdam 67.68. Tendencja niejednolita.

GIELDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 22. 3. Cynk dost. natychm. 1211/16, termin. 1211/16, cyna natychm. 2121/2—213, termin. 208 3/4—209, Straits 216, ołów natychm. 1211/16, termin. 1211/16, miedź natychm. 28 5/8—28 3/4, termin. 2911/16—2911/8, Elektrolit 31 3/4—321/4.

Telefonem z Łodzi

ZMIANY W INSPEKTORACIE PRACY

Łódź, 22. 3. (G) W łódzkim inspektoracie pracy zajdą następujące zmiany: inspektor XV. obwodu na powiat łódzki p. Opolski przeniesiony zostaje do Zawiercia, zaś na jego miejsce przychodzi inż. Pawłowski z Zawiercia. Poza tym od 1 lipca inspektor pracy Michalski zostanie przeniesiony do Warszawy.

PRZED WYJAZDEM...

Łódź, 22. 3. (G) Właściciel domu i sklepu rzeźni czego Chaim Romanowicz sprzedał cały swój majątek i z otrzymanymi pieniędzmi wybrał się do Palestyny. Przedtem jeszcze zaciągnął u kupców zobowiązania pieniężne, na które wystawił weksle na dużą sumę z podpisem niejakej Blimy Illes. Jak się okazało, Illesowa jest biedną kobietą i pod pisy jej na wekslach zostały sfalszowane. Zawia-domiony urząd śledczy aresztował Romanowicza i nakwestjonował mu paszport palestyński.

Dziś Sejm uchwali Konstytucję

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 22. 3. (Sin) Marszałek Sejmu, zamknięcie dzisiejszego posiedzenia zapowiedział odbycie następnego posiedzenia Sejmu w sobotę, 23 bm. o godz. 10 rano. Na porządku dziennym tego posiedzenia znajdują się 3 punkty, które odpadły z dzisiejszego porządku dziennego (m. in. ratyfikacja traktatu handlowego z Anglią) oraz 2 nowe punkty: sprawozdanie komisji konstytucyjnej o poprawkach Senatowi do projektu zmiany konstytucji i sprawozdanie komisji skarbowej o poprawkach Senatowi do ustawy skarbowej i preliminarza budżetowego na r. 1935-36. Oczywiście całe zainteresowanie skupia się na sprawie zmiany konstytucji.

Przewidywany jest referat referenta wicemarsz. Cara, po którym b. premier Sławek odczyta uroczystą deklarację klubu BB. Kolejno zabiorą głos przedstawiciele klubów sejmowych.

Marszałek Sejmu w prywatnej rozmowie zapowiedział, że nie będzie krępował generalnej dyskusji i dopuści do kilku imiennych głosowań, jednak nie zezwoli na imienne głosowanie przy każdej poprawce, gdyż robiłoby to wrażenie celowej obstrukcji. Przewidują, że posiedzenie będzie miało przebieg burzliwy, jednak do wieczora uchwalenie nowej konstytucji będzie faktem dokonanym.

Powyżej 1000 m — dobre warunki narciarskie

Kraków, 23 marca

Towarzystwo Krzewienia Narciarstwa oraz Państwowy Inst. Meteorologiczny podają następujący komunikat śniegowy z dnia 22 marca b.:

Beskid Śląski: Ciepło, słonecznie, w dolinach śniegu niema. Dopiero powyżej tysiąca metrów utrzymuje się zwarta pokrywa. W pasie od 800 do 1000 metrów śnieg leży w lesie i na stokach północnych. Śnieg ziarnisty przechodzi w firn. W górach powyżej 1000 metrów warunki narciarskie dobre.

Beskid Mały: Pokrywa śnieżna w górach od 5 do 20 cm. Jazda na nartach możliwa, wycieczki naogół jednak uciążliwe.

Beskid Wysoki: Pokrywa śnieżna dochowała się powyżej 800 metr., na stokach północnych oraz w lesie. Powyżej 1000 metr. pokrywa śnieżna jest jeszcze zwarta. Stan pokrywy wynosi: Zwardoń 3, Wielka Racza i Kikula 15 do 35 cm., Pileko 65, Babia Góra 40—80 cm. Na Babiej Górze i Pilsku warunki narciarskie zupełnie dobre. Poza tym ponad 1000 metr. jazda na nartach prawie jest wszędzie możliwa.

Beskid Wyspowy, Gorce i Pieniny: W pasie Górców warunki narciarskie możliwe, wycieczki jednak uciążliwe.

Podhale i Tatr: Pogoda słoneczna, ciepło, cisza. Na Podhalu śniegu niema. W Zakopanem 2 cm, pod Reglami 6, Kęścielisko 4, Bukowina 12, Chochołowska 32, Kałatówki 22, Pyszna 60, Roz-

toka 20, Morskie Oko 61, Hala Gąsienicowa 65. Naogół śnieg ziarnisty, w dzień mokry, w nocy zmarznięty. Na stokach południowych tworzy się firn. Powyżej 1500 metr. nocą lekkie przymrozki. Warunki narciarskie w Tatrach bardzo dobre, najlepsze obecnie w całych Karpatach.

Beskid Sądecki i Niski: W okolicach Krynicy śnieg leży na Jaworzynie 48 cm. W Beskidzie Ni-

Chore kobiety osiągają przez użycie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa“ lekkie wypróżnienie, przyczem połączone to jest nieraz z nadzwyczaj dobroczynnym działaniem na chore organy. — Zalecana przez lekarzy. 2607kr

skim śnieg leży miejscami w górach. Warunki dla wycieczek narciarskich niekorzystne, jakkolwiek jazda na nartach miejscami zupełnie dobra.

Uwagi ogólne: W ubiegłym tygodniu wskutek słonecznej pogody szata śnieżna skurczyła się znacznie. Dolna granica zwartej pokrywy śnieżnej podniosła się z 800 do 1000 metr. Pas pomiędzy 800 a 1000 metr. zalegają kopliny, śnieg utrzymał się na stokach północnych, wzgl. w lesie.

Obecnie najlepsze warunki posiadają Tatry oraz Czarnohora, jako góry najwyższe, poza niemi warunki śnieżne są gorsze, im góry są niższe. Według przewidywań na najbliższy tydzień, będzie w dalszym ciągu pogodnie z tendencją do wzrastającego zachmurzenia.

Dziecko Lindbergha żyje — tak twierdzi żona skazanego na śmierć Hauptmanna

Nowy Jork, 22. 3. PAT. Żona skazanego na śmierć Hauptmanna ma podobno zająć się poszukiwaniem w Detroit dziecka płk. Lindbergha. Niedawno otrzymano w Nowym Jorku z Pontiac (stan Michigan) list anonimowy. W liście tym jest mowa, iż osobnik, który dokonał porwania, przyznał się przed śmiercią jednemu z gangsterów z Detroit, iż dziecko tejsamej nocy, której zostało porwane, przywieziono do Brooklynu. Jednocześnie odkopano na cmentarzu jednego z przedmieść nowojorskich zwłoki innego dziecka, które ubrano w ubranie dziecka Lindbergha i porzucono w pobliżu pu-

siadłości płk. Lindbergha. Uczyniono to w tym celu, ażeby nastraszyć płk. Lindbergha, ponieważ wiadomem było, że banknoty, którymi zapłacono okup, były znaczone.

Natomiast małego Lindbergha przewieziono do Detroit, gdzie podzucono go w jednym z kinoteatrów, poczem został on umieszczony w jednym z sierocinców. Władze policyjne w New Jersey oświadczają, iż nie mają żadnej wątpliwości, że zwłoki znalezione w New Jersey są zwłokami dziecka płk. Lindbergha.

Bezrobotni angielscy pobili 80 policjantów

Londyn, 22. 3. PAT. Około 10 tysięcy bezrobotnych w hrabstwie Monmouth uformowało pochód w okolicy Abertillery, celem zaprotestowania przeciwko ustawie o bezrobociu. Gdy policja usiłowała rozprószyć tłum przy pomocy palek, manifestanci

obrzucili ją kamieniami. Przeszło 80 rannych policjantów umieszczono w szpitalu. Wkrótce przybyły posiłki policyjne i manifestantów rozprószone. Z rannych policjantów pozostał w szpitalu tylko jeden.

Warszawa, 22. 3. (Sin) W dzisiejszym ciągnięciu loterii padły większe wygrane na następujące numery: 50.000 zł. wygrał nr. 75332. — 5.000 zł.

nr. 117688. — 10.000 zł. nr. 48773. — 5.000 zł. nry: 138921, 165912, — 2.000 zł. nry: 149, 97251, 129777.

Sejm uchwalił ustawę o pełnomocnictwach

Jeszcze sprawa stosunków polsko-niemieckich. — Echa łódzkie

(Telefmem od naszego korespondenta)

Warszawa, 22. 3. (Sin) Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia Sejmu znalazła się w życiu politycznym zwykle najważniejsza sprawa, a mianowicie ustawa o pełnomocnictwach. Ustawa ta posiada naogół duże znaczenie, albowiem rząd bierze na siebie obowiązki Sejmu, z których korzysta w ciągu 9 miesięcy. A jednak uwaga Sejmu nie skupia się na pełnomocnictwach. Posłowie nie słuchają przeważnie przemówień przedstawicieli klubów, a uwaga skupia się na tajemniczych rozmowach kukurowych wodzów Klubu BB. Zdenerwowanie ogarnęło nawet posłów z BB w związku z przewidywanym załatwieniem konstytucji.

Na wstępie dzisiejszego posiedzenia marszałek stwierdził wygaśnięcie mandatu posła Rożka z frakcji komunistycznej, poczem poseł Paschalski (bB) referował projekt ustawy o pełnomocnictwach.

Poseł Czetwertyński (Kl. Nar.) stwierdza, że pełnomocnictwa zarówno u nas, jak i gdziekolwiek nie przyniosą rządowi zamierzonych rezultatów. Poruszają politykę zagraniczną m. in. stwierdza mowa, że dyskusja o porozumieniu z Niemcami otwiera oczy na rzeczy zastraszające. Ostatnie posunięcia Niemiec mają charakter zastraszający nie przez swą szybkość, lecz przez logikę wypadków, w których rozwój i następująca po sobie sytuacja polityczna są tak wyraźnie ze sobą powiązane, że nie może być tu mowy o ślepych trafach. Przekonywujemy się raz jeszcze, że jest to metodyczna praca naszego zachodniego sąsiada, kierująca biegiem wypadków w Europie i stwarzająca dla siebie coraz bardziej korzystną sytuację, aby systematycznie osiągnąć wszystkie swoje cele i zniszczyć wszelkie skutki wojny na organizmie Niemiec. Siła Niemiec tkwi w ich duchu narodowym. To, co się dzieje w Europie i stosunki w kraju zmuszają nas

do oświadczenia, że gdyby rząd świadomy istniejących trudności, jakie się zarysowują, przyszedł po pełnomocnictwa, potrzebne dla udokumentowania samodzielności naszych ziem, wobec oddawna prowadzonej tajnej pracy niemieckich organizacji wymierzonych przeciwko całości naszych ziem, to nie patrząc na to, jaki to jest rząd, dalibyśmy te pełnomocnictwa dla zadokumentowania stanowiska rządu, jako wykładnika myśli i uczuć narodu polskiego.

Poseł Czapliński (PPS) oświadcza, że klub jego będzie głosować przeciwko tej ustawie.

W końcu zabrał głos ponownie poseł Paschalski, który odpowiadał na wszystkie zarzuty, m. in. odpowiedział posłowi Czetwertyńskiemu oświadczając: P. Czetwertyński wyraził życzenie, ażeby zaplanowało prawo, a ja muszę się zapytać, jakie prawo, czy może prawo, wprowadzono na gruncie miasta Łodzi? Wyobraźmy sobie na jedną chwilę, że nas tu niema, i tylko jesteście panowie z Klubu Narodowego, a z drugiej strony p. Czapliński ze swymi kolegami. I proszę przemyśleć pytanie, jak zarysowałoby się wówczas zagadnienie prawa? (Oklaski na ławach BB). Stwierdzam, że to, co się stało w Łodzi, było z jednej strony powrotem do starej demagogii z roku 1905, a z drugiej pomniejszeniem honoru imienia polskiego. (Wrzawa na ławach endecji, oklaski na BB).

Głosami B. B. została przyjęta ustawa o pełnomocnictwach.

Przy dalszym punkcie porządku dziennego, w dyskusji nad moratorium mieszkaniowym dla bezrobotnych przemawiał m. in. poseł dr. Sommerstein. W końcu uchwalono ratyfikację konwencji handlowej i nawigacyjnej z Czechosłowacją oraz zatwierdzenie kredyty dodatkowe za lata 1932-33 i 1933-34.

W eści z Erec

Propaganda eksportu palestyńskiego

Jerozolima, 22. 3. ŻAT. Prasa palestyńska donosi o opracowanym ostatnio planie powołania do życia specjalnej misji handlowej, która udać się ma do krajów europejskich, celem podjęcia akcji propagandowej na rzecz produkcji palestyńskiej, zwłaszcza palestyńskich owoców cytrusowych. Misja ta przyczynić się ma do zwiększenia eksportu wyrobów palestyńskich, aby w ten sposób spowodować poprawę sytuacji, jaka wynikła wskutek nadmiernie biernego bilansu handlowego Palestyny. Prasa donosi równocześnie, że rząd brytyjski polecił swoim placówkom handlowym w krajach Europy, aby popierali działalność misji handlowej.

Rekordowe cyfry

Jerozolima, 22. 3. ŻAT. Jak się dowiaduje ŻAT-na, w lutym do Palestyny przybyło 5200 Żydów. Koła rządowe przewidują, że w marcu emigracja osiągnie rekordową wysokość przeszło 6.000 osób.

Cztery „nielegalne“ wypuszczono — cztery aresztowano

Jerozolima, 22. 3. ŻAT. W dniu wczorajszym zwolniono z więzienia dla kobiet w Beitleem cztery kobiety żydowskie, które uczestniczyły w głodówce przeciwko więzieniu ich

przez długie miesiące bez wyroku sądowego. Jednocześnie osadzono w więzieniu inne 4 kobiety, pozostające pod zarzutem nielegalnej imigracji.

•••

Jerozolima, 22. 3. ŻAT. W pobliżu Hajfy wkrótce uruchomiona będzie nowa wielka fabryka przetworów chemicznych. Przedsiębiorstwo to finansowane jest przez dwa towarzystwa. Pierwszym, dysponującym kapitałem miliona funtów partycypują w 35 proc. osiadli w Palestynie Ży-

Izba francuska ratyfikowała układ z Włochami

Paryż, 22. 3. PAT. Na dzisiejszym przedpołudniowym posiedzeniu Izby deputowanych projekt ratyfikacji umowy francusko-włoskiej w sprawie kolonij w Afryce referowali w imieniu komisji spraw zagranicznych dep. Soulier, w imieniu komisji do spraw kolonij de la Ferronays.

Przewodniczący komisji do spraw zagranicznych Bastid oświadczył, że umowa czyta duże ustępstwa Włochom, ale zato stanowi podstawę dla owocnej współpracy francusko-włoskiej. Minister Laval w odpowiedzi mówi, iż Francja ustąpiła wprawdzie

Ekscesy antyżydowskie w Czerniowcach

Czerniowce, 22. 3. ŻAT. Grupa złożona z 20 czuyistów, zaatakowała żydowskich przechodniów na ulicach Czerniowiec. Wielu Żydów odniosło rany, m. in. ciężko ranny został dziennikarz żydowski Abraham Mojański, sekretarz Ortu na Bukowinie. Cuziści wybili też szyby w lokalu gminy żydowskiej i w szkołach żydowskich. Policja wszczęła dochodzenia.

Jak Streicher „uspakaja“

Norymberga, 22. 3. ŻAT. Prasa donosi, że gauleiter Frankonji Juljusz Streicher wydał następujące publiczne ostrzeżenie: Nieodpowiedzialne elementy szerzą pogłoski, że Żydzi przygotowują zamach na Fuhrera, wobec czego należy wszystkich Żydów wyróżnić. Doszło nawet do tego, że rozklejono plakaty, nawołujące do pogromów. W Frankonji ja jestem jedynym rozkazodawcą i nikt poza mną. Pod zarzutem braku dyscypliny usunąłem ze stanowiska jednego z kierowników partyjnych. Z całą bezwzględnością usunę ze stronnictwa i każę aresztować każdego, kto da się spowodować nierozważnymi poczynaniami.

Berlin, 22. 3. ŻAT. W związku z dniem pamięci po zmarłych na wojnie, narówni z innymi gminami żydowskimi, również gmina żydowska w Berlinie otrzymała zawiadomienie, iż nie jest wskazane, aby Żydzi wywieszali sztandary państwowe.

Szanse wyborcze Polaków w Gdańsku

Gdańsk, 22. 3. PAT. W różnych miejscowościach na obszarze wolnego miasta polskie komitety wyborcze urządzą liczne zebrania, w wielu miejscowościach na specjalne życzenie ludności, która we wszystkich wypadkach wypełnia salę, przyjmując przemówienia z entuzjazmem. Zrozumienie doniosłości chwili przez społeczeństwo polskie, objawiające się przez bardzo żywy udział w pracach wyborczych pozwala ufać, że przy nadchodzących wyborach Polonia gdańska wzmocni swój stan posiadania w stosunku do lat ubiegłych.

dzi Anglicy, zaś w 65 proc. „Imperial Chemical Industrie“, na czele której stoi lord Melchett.

Jerozolima, 23. 3. ŻAT. W Emek Chefer odbyło się poświęcenie kamienia węgielnego pod nowe osiedle żydowskie, założone przez Żydów egipskich. Osiedle przeznaczone jest dla uchodźców żydowskich z Niemiec i nosić będzie nazwę „Kfar Jedidja“ ku czci żydowsko-greckiego filozofa Filona Aleksandryjskiego.

Komuniści przygotowywali przewrót w Hiszpanji

Madryt, 22. 3. PAT. Policja hiszpańska dokonała licznych aresztowań wśród komunistów, którzy planowali gwałtowny przewrót. Ruch ten miał wybuchnąć we środę w Arjona.

Madryt, 22. 3. PAT. Izba przyjęła większością 194 głosów przeciwko 49 wniosków o wytoczenie sprawy b. prezesowi rady ministrów Azana i b. ministrowi spraw wewnętrznych Quiroga o handel bronią.

114.000 km. kw., ale na ziemiach tych jest załadowane 1000 mieszkańców. Umowy rzymskie — mówi Laval — w niczem nie naruszają suwerenności i całości terytorjum Abisynji. Laval uzasadnia swoją politykę zagraniczną, przypominając, że osiągnięto zgodne rozstrzygnięcie sprawy Zagiębia Saary w ramach Ligi Narodów i że interwencja Ligi zapobiegła wojnie po zamordowaniu króla Aleksandra. Dwa razy więc już — kończy minister — udało się zażegnać groźbę wojny.

Izba większością 555 głosów przeciw 5 uchwaliła ratyfikację umów rzymskich pomiędzy Francją a Włochami.

Zapowiedź encykliki papieża o pokoju

Paryż, 22. 3. PAT. Prasa donosi z Rzymu, że papież kończy opracowywanie encykliki o konieczności utrzymania pokoju. W encyklice tej ma być uwzględniona obecna sytuacja polityczna na terenie międzynarodowym

Debata nad budżetem miasta Krakowa

Kraków, 22 marca.

Wczoraj odbyło się pierwsze budżetowe posiedzenie Rady m. Krakowa. Na wstępie dyrektor Muzeum Narodowego p. Kopera zreferował o darze 78 sztuk starej broni, ofiarowanej przez p. Myszowskiemu dla Muzeum Narodowego w Krakowie. Następnie naczelnik dr. Grabowski o-mówił konwersję krótkoterminowej pożyczki budowlanej na długoterminową z mniejszym oprocentowaniem.

Dłuższe przemówienie wygłosił prezydent dr. Kaplicki, zapowiadając opracowanie planu dziesięcioletniego, obejmującego całokształt zagadnień gminy. Plan ten położy kres przypadkowości, albowiem gmina będzie odtąd pracować wedle celu na 10 lat z góry wytkniętego. Równocześnie opracowuje się ogólny plan odbudowy, który stworzy racjonalny program rozwoju miasta wedle zasad urbanistyki. Ważniejszym czynnikiem od planu są jednak pieniądze, dzięki którym dopiero plan na papierze dozna wcielenia się w czyn i przyniesie pożytek obywatelom. Prez. Kaplicki podkreślił, że od chwili objęcia urzędowania za swą największą troskę uważał zrównoważenie gospodarki gminnej. W tym celu zarząd m. Krakowa zmuszony był dokonać szeregu obcięć budżetowych, m. in. obniżenia dodatku komunalnego, co da łącznie pół miliona złotych oszczędności. Jest uzasadniona nadzieja, że uzyskamy kilkumilionową pożyczkę długoterminową na inwestycje. Pożyczka będzie zużyta wyłącznie na inwestycje rentowne. Prez. Kaplicki wylicza szereg inwestycji, które mają być w tym roku wykonane, a m. in. dalsze prace około budowy nowego gmachu Muzeum Narodowego, który powinien stanąć pod dachem późną jesienią. Z budżetu mocno okrojonego najwięcej pieniędzy pójdzie na roboty publiczne, aby zatrudnić bezrobotnych. Roboty te będą jednak rentowne.

Zmiana administracji jest częściowo dokonana. Zagadnienie dróg w naszym mieście będzie peddane szczególnej troskliwości zarządu m. Krakowa. Kraków ma zaledwie 25 proc. jezdni pokrytej twardą, gładką nawierzchnią. Zarząd miejski wypowie również walkę zaśmiecaniu ulic papierami, resztkami jedzenia, czy niedopałkami papierosów. Do Krakowa, już czystego, przez akcję przeprowadzoną w maju, zaprosimy w gościnę na koniec czerwca obywateli z całej Polski na dni uroczystości Krakowa. Od 20 czerwca do 4 lipca podejmować będziemy przejezdnych. Komitet propagandy już od kilku tygodni opracowuje wielki program przyjęcia, na który złożą się tradycyjne uroczystości Krakowa. W czasie uroczystości Krakowa odbędzie się na Małych Błoniach wystawa koni i rękodzieła, urządzona staraniem Izby Rolniczej i Rękodzielniczej.

Na zakończenie apeluje p. prezydent do rządu o zabezpieczenie Krakowa przed wleczną groźbą powodzi. Na rok bieżący rząd przeznaczył wprowadzić około 20 milionów złotych, na prace około zabezpieczenia Małopolski Zachodniej przed powodzią, ale kwota ta jeszcze nie wystarczy.

W dyskusji zabrał głos ławnik dr. Radzyński (BB), który imieniem swego klubu zapowiedział głosowanie za budżetem, dr. Bogdanowski (Ch. D), który krytykuje budżet, ale zapowiada głosowanie za budżetem i r. Stańczyk (PPS) — przeciw budżetowi.

Dłuższe, rzeczowe przemówienie, oświetlające krytycznie budżet, wygłosił radny sjonistyczny dr. Zimmermann, którego mowę podamy jutro w obszernym streszczeniu.

Po nim zabrał głos radny dr. Drobner (PPS) i radny Fryderyk Freund. W chwili zamknięcia numeru posiedzenie trwa.

Warszawa. 21. 3. (Sin) Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że podatek dochodowy może być przez płatników uiszczany w całości walorami państwowymi.

Warszawa. 21. 3. (Sin) Poseł Waszkiewicz (BB) zawiadomił prezesa klubu, że składa mandat poselski.

Nie 500- lecz 800.000 armja niemiecka!

Paryż. 21. 3. PAT. Korespondent londyński „Echo de Paris“ donosi: W kołach londyńskich duże wrażenie wywołały wczoraj wiadomości, otrzymane od brytyjskiego attache wojskowego w Berlinie, który odbył rozmowę z ministrem Reichswehry gen. Blombergiem. Z informacji tych wynika, że Niemcy nie są skłonne ustąpić ani jednego człowieka ze swego stanu sił zbrojnych. Korespondent dziennika paryskiego podaje dalej, że stan liczebny armji niemieckiej ma wynosić nie 500.000 ludzi w czasie pokoju, lecz 800.000.

Druga konferencja mocarstw z udziałem trzech premierów

Paryż. 21. 3. PAT. Druga konferencja angiel-

sko-francusko-włoska, jak twierdzą w kołach prasowych, odbędzie się prawdopodobnie w Stresie. W konferencji tej mają wziąć udział prócz ministrów spraw zagranicznych trzech mocarstw, również premierzy tych państw: MacDonald, Flandin i Mussolini.

Co Mała Ententa zrobi z Węgrami?

Białogrod. 21. 3. PAT. Wobec spodziewanego w dniu 23 bm. przyjazdu do Białogrodu ministra spraw zagranicznych Rumunii Titulescu, w tutejszych kołach politycznych utrzymuje się twierdzenie, że osiã rozmów białogrodzkich będzie stanowisko Małej Ententy wobec Węgier, gdyby na wzór Niemiec zechciały one wprowadzić u siebie powszechną służbę wojskową.

Groźne rozruchy chłopskie na Rusi Przykarpackiej

Uzhorod, 21. 3. PAT. W okolicach Medzilaborec wybuchły w ostatnich dniach krwawe rozruchy chłopskie. Wychodzący w Uzhorodzie polurząd, dziennik „Russkij narodnyj gołos“ zamieszcza w związku z tem następującą relację: Starosta powiatowy, do którego dziennikarze zwracają się o przepustki na tereny rozruchów nie jest w stanie brać odpowiedzialności za ich osobiste bezpieczeństwo Drogi, wiodące do zrewoltowanych wsi są gęsto obsadzone posterunkami żandarmerji. Oficerowie twierdzą, że bezpośrednią przyczyną buntu była egzekucja podatkowa, przeprowadzana u jednego z włościan, przyczem tłum zajął wroga postawę wobec egzekutora i żandarmów, nie dopuszczając do przeprowadzenia egzekucji. Następnego dnia odbyło się w Cortiznem zebranie agitacyjne partji agrarnej (najpoważniejszej w koalicyi rządowej) Zgromadzeni gospodarze pobili dotkliwie wysłanników partji i nie dopuścili do wygłoszenia za-

powiedzianych przemówień. Następnie wzburzony tłum otoczył koszarę żandarmerji, wybił kamieniami wszystkie szyby i przez kilka godzin nie pozwolił żandarmom wydostać się nazewnątrz. — W tym czasie padły już pierwsze strzały. Oblężonym żandarmom przybył na pomoc silniejszy oddział z Medzilaborec Dowódca żandarmerji z Humennego, który udał się ze swym oddziałem na miejsce wypadków, zatrzymany został w llaburze przez tłum wieśniaków przyczem wywiązała się strzelanina w której 5 żandarmów zostało ciężko rannych. Przepuszczają, że zrewoltowana włość posiadała karabin maszynowy. — Żandarmerji udało się opanować sytuację o tyle, że aresztowano 60 ludzi, jednak większość winowajców zdołała zbiec. Ponieważ ludność jest nadal silnie wzburzona, skoncentrowano w okolicy paruset żandarmów, otaczając zagrożone miejscowości gęstym kordonem.

„Zły duch“ Matuszki zjawia się w sądzie!

Białogrod. 21. 3. PAT. Do sądu w Suboticy zgłosił się adwokat dr. Karol Grekuszek, składając sensacyjne zeznania, iż on to właśnie hipnotyzował Matuszkę, w celu skłonienia go do doko-

nywania zamachów dynamitowych na pociąg. Jak wiadomo, bezpośrednio przed zamachem pod Bia Torbą Matuszka bawił w okolicy Suboticy. Adw. Grekuskę aresztowano.

Obrady Sejmu

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 21. 3. (Sin) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu, poseł Szareki referował projekt ustawy o opodatkowaniu tłuścików. Ustawa ta została przyjęta. Następnie poseł Głinski referował ustawę o pożyczce inwestycyjnej, przyczem poseł Rymar (Kl. Nar.) zwrócił uwagę, że jest to trzecia znaczniejsza pożyczka wewnętrzna, rozpisaną w krótkim czasie. Pożyczka Narodowa wynosiła 350 milionów, bilety skarbowe 300 milionów, zaś pożyczka obecna ma dać ponad 200 milionów złotych. Po przemówieniach jeszcze kilku mówców ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie uchwalono zatwierdzić wniesione zmiany statutu Banku Polskiego, jak również projekt reformy podatku gruntowego. Przemawiał m. in. minister Poniąkowski. Ustawę przyjęto jednomyślnie.

Zdawało się, że na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu zostanie uchwalony projekt ustawy o pełnomocnictwach dla rządu, bo na posiedzenie dzisiejsze przybył cały rząd z wyjątkiem premiera Koźłowskiego, który zachorował, tymczasem marszałek Sejmu przerwał posiedzenie, oznaczając następne na jutro, godz. 4 popoł.

Na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia Sejmu znajduje się na pierwszym miejscu projekt ustawy o pełnomocnictwach oraz traktat z Wielką Brytanią.

Moissi ciężko zachorował

Wiedeń. 21. 3. PAT. Słynny niemiecki artysta dramatyczny Aleksander Moissi, ciężko zachorował na grype, do której przyłączyło się zapalenie płuc. Stan jego budzi poważne obawy, istnieje jednak nadzieja utrzymania go przy życiu.

Wybory w Grecji z końcem maja

Ateny. 21. 3. PAT. Gabinet Tsaldarisa na pierwszym posiedzeniu po rekonstrukcji postanowił rozpisac nowe wybory w końcu maja. Jednocześnie odbyło się ma referendum co do zarządzeń wyjątkowych rządu. Senat ma być zastąpiony przez przedstawicielstwo izb zawodowych.

Kronika biejsko-bielska

WYKRYCIE WIELKICH NADUŻYĆ W AJENCJI CELNEJ W BIELSKU. Podczas lustracji ksiąg ajencji celnej w Bielsku, władze nadzorcze wykryły wielkie nadużycia, popełnione w ciągu ostatnich 6 lat przez kierownika ajencji Stanisława Ozajstę. Urzędnik ten cieszył się wielkim zaufaniem swoich przełożonych, tak że od roku 1929 systematycznie i bez obawy przed ewentualnym wykryciem mógł popełniać nadużycia, które jak dotychczas ustalono sięgały sumy przeszło 25.000 zł. pobieranych od klienteli w postaci różnych należności. Ciekawem jest, iż pomyslowy kierownik dał sobie wydrukować na własny rachunek deklaracje wywozowe i inne druki, które sprzedawał, dość poważny zaś dochód z tego źródła zabierał dla siebie. Afera ta wywołała wielkie wrażenie w mieście.

ORG. „MIZRACHI“ urządza w niedzielę, dnia 24 marca br., o godz. 8-mej wieczorem w sali Gminy Żydowskiej w Bielsku odczyt tow. Dra Eljasza Markusa, przewodniczącego egzekutywy org. Mizrachi na Zachodnią Małopolskę i Śląsk w Krakowie, na temat „Nasze stanowisko wobec aktualnych problemów sjonistycznych“.

— DYREKCJA MUZEUM PRZEMYSŁOWEGO i Woj. Instytutu Przemysłowego w Krakowie ul. Smoleńsk 9, urządza trzechmiesięczny kurs flizarski i posadzgarski. Dla zamiejscowych zniżka kolejowa (bilet szkolny).

Kronika krakowska

W SPRAWIE ULG DLA TURYSTÓW PALESTYŃSKICH

Podaną przez nas onegdaj informację o ulgach dla turystów palestyńskich zatwierdzonych przez biura podróży i instytucje społeczne należy rozumieć w ten sposób, że Konsulat Angielski w Warszawie żąda od biur podróży oraz instytucyj społecznych gwarancji materialnej za każdego turystę, wobec czego turyści składają nadal kaucje gotówkową w kwocie zł 1.800.

WYJAZD EKSPEDYCYJ KRAKOWSKIEJ NA MAKKABIADĘ

W dniu wczorajszym o godz. 11:20 przedpołudniem wyjechała z Krakowa krakowska grupa reprezentacji sportowej Polskiego Makkabi na II. Igrzyska Makkabiady w Tel Awiw. Na dworcu zebrały się olbrzymie tłumy znajomych, krewnych i sportowców obojga płci, które ze wzruszeniem żegnały odjeżdżających Makkabeusz, życząc im powodzenia w zawodach i wogóle w Palestynie.

W grupie sportowej znaleźli się piłkarze: El-sner, Nunberg, Spira, Henig, Purisch, Herman, Hauptman, Osiek, Kling, Selinger, Schlaf, Friedman, lekkoatletki: Freiwaldowna, Glassnerówna, Gottliebówna, Metzendorfówna, koszykarka Deutscherówna, waterpoliści: Jul Rittermann, Geitheim, Soldingerowie.

Ekspedycja powyższa przyłączyła się w Zebrych do wycieczki Warszawa—Wiedeń do głównej ekspedycji warszawskiej i pojedzie wspólnie przez Wiedeń na Trjst.

WYROK SKAZUJĄCY W SENSACYJNYM PROCESIE POSZLAKOWYM

Przed sądem przysięgłych w Krakowie zakończyła się wczoraj sensacyjna rozprawa przeciwko mieszkańcowi Koszrza pod Krakowem Andrzejowi Dudkowi o zamordowanie strażaka krakowskiego śp. Józefa Ślupskiego.

Rozprawa wczorajsza rozpoczęła się od wizji lokalnej na miejscu zbrodni. O godz. 9 rano wyjechał autobus z członkami Tribunalu, prokuratorem, obrońcami i sędziami przysięgłymi, karetką więzienną zaś przewieziono na miejsce wizji skutego Dudka. Wizja rozpoczęła się od obejrzenia miejsca przy studni gdzie Ślupski został zastrzelony, następnie obejrzano dom Ślupskich i Dudków, a wreszcie sąd udał się na ścieżkę, na której świadkowie widzieli uciekającego Dudka. Podczas wizji przesłuchiwał sąd szereg świadków, którzy udzielali wyjaśnień. Po zakończeniu wizji wrócił sąd do Krakowa, gdzie rozpoczął się dalszy ciąg rozprawy.

Po zamknięciu postępowania dowodowego zadał Trybunał ławie przysięgłych dwa pytania:

Pierwsze pytanie główne: czy oskarżony Andrzej Dudek winien jest, że zabił śp. Józefa Ślupskiego i drugie pytanie dodatkowe: czy działał w stanie silnego wzruszenia.

Po przemówieniu prokuratora dra Gajewskiego i obrońcy adwokata dra Jana Badera sędziowie przysięgli 10 głosami zatwierdzili pierwsze pytanie główne, zaś 8 głosami zaprzeczyli pytanie dodatkowe.

Na tej podstawie po końcowych wnioskach stron Trybunał po naradzie skazał oskarżonego Andrzeja Dudka na 15 lat więzienia i utratę praw publicznych i obywatelskich na lat 10.

Trybunałowi przewodniczył so. dr. Ostrega, wotowali so. dr. Kurzer i so. dr. Frey.

— NA FUNDUSZ STYPENDJALNY IMIENIA BLP. RÓŻY MELCEROWEJ DLA NIEWIDOMEJ DZIAMY ZYDOWSKIEJ W BOJANOWIE złożyli: po 100 zł Maks Lauterbach, Artur Wohl, Józef Blatt, Luszczarnia Ryżu (Wasserbergów), Firma Suchard (Laxowie), Firma Fleischer, po 50 zł Leon Holzer, Bernard Ratz, dyr. Zehnwirth, R. Driller, Zygmunt Aleksandrowicz, 25 zł dr. Ludwik Steinberg, po 20 zł dyr. Fryderyk Freund, dr. Rosenhauch, Schönfeld, Adolf Blumenfeld, Henryk Scherer, po 10 zł Oskar Spierer, prof. Michał Feldhorn, 5 zł Faltek Herman. — Uprasza się o składanie dalszych datków na ręce Wpana Henryka Fleiszera, Karmelioka 6, tel. 106-38. 15851

Budowa samolotów bombardujących

Paryż. 21. 3. PAT. W kolach parlamentarnych mówią, że ministerstwo lotnictwa zwróci się do Izby o przyznanie kredytów w sumie 1600 miljonów fr. na lotnictwo wojskowe. Kredyty te w szczególności mają być użyte na budowę samolotów bombardujących.

Prof. Karol Frycz

— dyrektorem Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie

Dawniej dyrektora teatru wybierała Rada miejska, a wybierała go z grona kandydatów proponowanych przez komisję artystyczną. Przypominamy, jak głośnym echem odbiła się swego czasu nie tylko w Krakowie, ale i w całej Polsce kandydatura największego poety polskiego Wyspiańskiego na stanowisko dyrektora Teatru Miejskiego i jakie potem gromy uderzały w Radę miejską, która tej kandydatury nie przyjęła.

Teraz dyrektora Teatru Miejskiego mianuje prezydent miasta po zasięgnięciu opinii komisji artystycznej. Na prezydencie więc miasta spoczywa olbrzymia odpowiedzialność, bo nasz Teatr Miejski jest jedynym teatrem w Polsce, który poza Warszawą, nie zrezygnował ze swych aspiracji i zawsze dbał o poziom artystyczny. Na ostatnim posiedzeniu komisji artystycznej oświadczył prezydent miasta dr. Kaplicki, że dyr. Juliusz Osterwa ma stanowczy zamiar opuścić Kraków i przenieść się do Warszawy. P. prezydent miasta wysunął jako swego kandydata prof. Karola Frycza, a komisja artystyczna nie wysunęła żadnej innej kontrakandydatury. Nie ulega więc już wątpliwości, że Kraków ma nowego dyrektora teatru w osobie prof. Karola Frycza.

Na posiedzeniu komisji artystycznej z rozmaitych stron bardzo ostro krytykowano dotychczasowy system prowadzenia teatru i wyrażono życzenie, by odpowiedzialność za całość (a więc tak artystyczną jak i administracyjną) działalność teatru miejskiego ponosił tylko jeden człowiek. Dotychczas nasza miejska scena miała dwóch dyrektorów teatru tj. p. Osterwę jako dyrektora artystycznego i p. Bujańskiego jako dyrektora administracyjnego. Czy i w jaki sposób p. prezydent miasta uwzględni życzenia komisji artystycznej, by odpowiedzialność za całość teatru ponosił tylko jeden dyrektor teatru, rozstrzygnie się w najbliższych dniach. Najprawdopodobniej znajdzie się formułka kompromisowa która pozwoli zatrzymać p. Bujańskiego jako kierownika administracyjnego, obarczając jednak główną odpowiedzialnością za teatr p. dyr. Frycza.

Sprawa opery miejskiej była też przedmiotem krytyki. Były głosy, które podnosiły wielkie zasługi p. Bujańskiego w utrzymaniu opery w okresie, kiedy wszystkie inne miasta w Polsce opery zwijają, ale były też i głosy, które krytykowały prowadzenie opery w tym samym gmachu teatralnym, w którym mieści się też i dramat. Zdaje się jednak, że będziemy mieli operę też i w przyszłym sezonie.

Wreszcie sprostować możemy pogłoskę, że p. dyr. Juliusz Osterwa odchodzi do Warszawy, gdzie mu Ministerstwo Oświaty i Wyznań Religijnych powierzyć zamierza zorganizowanie i prowadzenie w Warszawie teatru szkolnego. Narazie p. dyr. Osterwa nie otrzymał żadnej konkretnej propozycji. Istnieje więc możliwość, że uda się pozyskać i na przyszły sezon współpracę tego wnikliwego reżysera i świetnego aktora w naszym Teatrze Miejskim. P. Osterwa zamierzał w tym sezonie zagrać jeszcze „Hamleta”. Powinno się go do tego absolutnie zachęcić, gdyż jeśli istnieje w Polsce aktor który mógłby zagrać „Hamleta”, jest nim Osterwa.

Sytuacji naszego teatru po odejściu Osterwy, poświadczamy obszerniejsze uwagi.

Otrzymujemy następujący komunikat urzędowy: Zgodnie z opinią Komisji Teatralnej, prezydent miasta zamianował dyrektorem Teatru Miejskiego im. J. Słowackiego w Krakowie od sezonu 1935/36 znanego artystę prof. Karola Frycza, wybitnego teatrologa. Administrację Teatru Miejskiego prowadzić będzie nadal dyr. Eugenjusz Bujański.

— SŁÓW KILKA O POPULARNOŚCI ZEGARÓW DOXA. Po przeglądzie eksponatów wspólnego przemysłu zegarmistrzowskiego, stwierdzić musimy, że „Doxa” to szczyt techniki zegarmistrzowskiej i przemysłu szwajcarskiego, to równocześnie zegarek popularny, zasługujący wręcz na miano najlepszego zegarka „ludowego”.

To też coraz szerzej rozbrzmiewa hasło „Doxa” w każdym domu, w każdym zakątku, „Doxa” bije wszelkie rekordy sprzedaży na rynku polskim, „Doxa” na ręku wytwornego dżentelmena i biednego wyrobniaka, urzędnika i studenta, damy z pośród wybranych „dzieciśiu tysięcy” i kobiety z ludu, stenotypistki i sportsmenki, „Doxa” górami, wszędzie, bo „Doxa” niezawodny i z najlepszych najtańszy.

OD NASZYCH KORESPONDENTÓW

Kronika tarnowska

SENSACYJNA ROZPRAWA KARNA PRZECIWI STRAŻNIKOWI WIĘZIENNEMU.

Przed Trybunałem karnym Sądu Okręgowego w Tarnowie odpowiadał w dniu 20 bm. Jan Kapusta za przestępstwa urzędnicze z art. 286 k. k. Jan Kapusta w latach 1931 i 1932 w Radomyślu Wielkim jako woźny sądowy wykonując zlecenie mu czynności organu egzekucyjnego przywłaszcząc sobie gotówką kwotę 326 zł. 50 gr., zaś w pierwszej połowie roku 1934, w Radomyślu Wielkim jako strażnik więzienny udzielał więźniom niedozwolonych ulg od regulaminu więziennego. I tak wedle aktu oskarżenia więźniów Ryka i Siembaba wypuszczał swobodnie i bez dozoru poza obrys aresztów, zaś Jana Kramarza i Bronisława Kalitę zwolnił z aresztów przed ukończeniem odbycia przez nich kary. Ponadto Kapusta nie doprowadził do odbycia kary więźnia Władysława Skowrona, przyrzekając mu zupełne zwolnienie od odbycia kary. Za te „usługi” otrzymał Jan Kapusta od Jana Siembaba 15 jaj i pół m. ziemniaków oraz pół m. żyta, a od Skowrona 15 zł. Wreszcie odpowiadał Jan Kapusta i za to, że groził jako strażnik więzienny powyższym więźniom Rycę i Siembabie zastrzeżeniem wśród okoliczności, które mogły wzbudzić obawę w zagrożonych. W związku z powyższą groźbą wspomina akt oskarżenia o osbliwym zachowaniu się Jana Kapusty wobec przebywającej w więzieniu Karoliny Strychar, z którą Jan Kapusta dopuścił się czynu niedozwolonego, przyczem za czyn ten Kapusta nie odpowiada dla braku wniosku tejże Karoliny Strychar. Gdy jednak Karolina Strychar chciała wnieść zażalenie na Kapustę, ten zaprowadził Ryka, Siembaba i Karolinę Strychar do osobnej celi i tam zażądał od Ryka i Siembaba, aby wpłynęli na Karolinę Strychar, by ta odstąpiła od zamiaru wnieścia zażalenia. Otóż przy tej sposobności Kapusta groził wszystkim zastrzeżeniem a to sięgając ręką do kieszeni spodni, jakby po rewolwer przyczem odgrażał się słowami: „to mnie będzie kosztowało 52 lub 52 groszy tj. 3 kulki — ja sam zrobię porządek”. Tej groźby ulegli więźniowie Jan Siembab i Ryk i uciekli z więzienia, co im przyszło bardzo łatwo, bo Kapusta posłał ich po wodę poza obrys aresztów. Rozprawa do której powołano około 30 świadków została odroczone.

TRADYCYJNA ZABAWA PURIMOWA SAMSONU. W sobotę dnia 23 bm odbędzie się w salach hotelu Bristol tradycyjna doroczna zabawa purimowa Z. T. G. S. Samson, która cieszy się zawsze wielką frekwencją.

WALNE ZGROMADZENIE EZRY CHALUCOWEJ. W niedzielę dnia 24 bm. odbędzie się w lokalu org sjon. o godz. 6. wiecz. walne zgromadzenie Ezry chalucowej.

Z RUCHU SPÓŁDZIELCZEGO. W niedzielę dnia 17 bm. odbyło się V. zwyczajne walne zgromadzenie Spółdzielczego Tow. Wzajemnego Kredytu pod przewodnictwem p. Hullea prezesa Rady Nadzorczej. Na wniosek zarządu walne zebranie uchwaliło podzielić czysty zysk za rok 1934 w kwocie 13.661,18 zł. w sposób następujący: na fundusz zasobowy przelano kwotę 10.561,18 zł. a na cele społeczne przeznaczono resztę w kwocie 3.100 złotych.

UROCZYSTA AKADEMIA KU CZCI MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO

W auli Żydowskiego Gimnazjum Koedukacyjnego odbyła się onegdaj uroczysta akademja z okazji imienin Marsz. Piłsudskiego. W pięknie udekorowanej emblematami państwowymi i narodowymi sali zebrała się liczna przedstawiciele społeczeństwa żydowskiego. Po fanfarze, odegranej przez członków orkiestry szkolnej, wygłosił kierownik szkoły p. dyr. H. Scherer dłuższe przemówienie, w którym zobrazował działalność Józefa Piłsudskiego na tle dziejów Polski. Mowca scharakteryzował postać pierwszego Marszałka Polski i jego walkę o wolność. Po hymnie państwowym, odegranym przez orkiestrę szkolną i po uroczystym przemówieniu uczeni klasy VII. nastąpiły produkcje wokalne. Znany skrzypek p. Stefan Schleichkorn odegrał Hanickiego Serenadę i Wieniawskiego Dudziarza przy akompaniamencie fortepjanowym p. Schleichkornówny. Pani dr. II. Landauówna odegrała następnie kilka utworów Chopina. Produkcje wywołały szczery zachwyty zebranej publiczności. Dalszym punktem programu była piękna deklamacja chóralna dziecinnie uczeni, wiersza prof. dra J. Feldhorna. Na koniec orkiestra szkolna odegrała Pierwszą Brygadę i na tem zakończyła się piękna manifestacja, która wywarła bardzo silne wrażenie.

SOBOTA, 23. MARCA.

Kraków (293,5) 6,30 Z Warszawy: audycja poranna, 7,45 Program na dzień bieżący oraz wskazówki praktyczne, 8 Z Warszawy: audycja dla szkół, 11,57 Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej, 12,03 Z Warszawy: wiadomości meteorologiczne 12,05 Koncert solistów z płyt, 12,50 Z Warszawy: a) chwilka dla kobiet i b) dziennik południowy, 13 Z Warszawy: koncert zespołu harmonistów Wł. Kaczyńskiego i E. Goska, 13,45—14 Z Warszawy: a) nasz handel morski, b) wiadomości o eksporcie polskim i c) przegląd giełdowy, 14,45 Z Warszawy: orkiestra jazzowa Arkadi Płato, 15,30 Z Warszawy: recytacja prozy, 15,45 Z Warszawy: książeczka z obrazkami dla grzesznych dzieci w wyk. ork. P. R. pod dyr. St. Nawrota i solista, 16,30 Z Warszawy: skrzynka pocztowo-techniczna w opr. p. W. Frenkla 16,45 Z Warszawy: recital śpiew. Stefanji Pietraszkiewicz-Zacharzewskiej, przy fort. prof. Ludwik Urstein, 17 Z Warszawy: odczyt z cyklu: Miasta i miasteczka pt.: „Osady przyklasziorne“ prof. Rostański, 17,10 Najnowsze nagrania na płytach, 17,50 Z Warszawy: pogadanka przyrodnicza, 18 Ze Lwowa: Teatr Wyobraźni nadaje słuchowisko dla dzieci pt.: „Mały Bob i Wielki Morgan“ w/g J. Ostrowskiego, 18,30 „Wśród wydawnictw literacko-artystycznych“ w opr. Dr. Adama Bara, 18,40

Wiadomości bieżące, 18,45 Z Warszawy: Same mażurki.. Arkadiusz Bukin (fort.), 19,07 Program na dzień następny, 19,15 Pogadanka, 19,25 Lokalne wiadomości sportowe, 19,30 Z Warszawy: wiadomości sportowe 19,35 Z Warszawy: mały koncert na cytrze, gra Emulja Zielińska, 19,50 Z Warszawy: feljton aktualny, 20 Z Warszawy: wieczór kameralny w muzykalnej rodzinie (2-ga audycja), 20,45 Z Warszawy: dzień wiecz. i „Jak pracujemy w Polsce“, 21 Z Warszawy: w 250-lecie urodzin J. S. Bacha (21/3. 1785) Koncert w wyk. ork. symf. P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga z udziałem Stefana Frenkla (skrz.), 22 Koncert reklamowy, 22,15 Z Warszawy: szkic literacki: „Czy w teorii Einsteina potrzebny jest kanarek?“ (orzмова widza z autorem) wygłoszą p. Antoni Cwojdzinski i Antoni Bobdziewicz, 22,30 „Na wesolej fali lwowskiej“, 23 Z Warszawy: a) wiadom. meteorologiczne dla komun. lotniczej, 23,05—24 Godz'na życzeń z płyt, 24 Hejnał.

Warszawa (1339,3) 6,30—18,30 p. **Kraków 18,30** „Przegląd wydawnictw“ — prof. Mościcki, 18,40 „Życie kultur. i artyst. stolicy“, 18,45—19,15 p. **Kraków, 19,15** „Przegląd wydawnictw rolniczych“ T. Sawicki, 19,25—24 p. **Kraków.**

Katowice (395,8) 6,30—13,50 p. **Kraków, 13,50** Wiadom. bież., 13,55 „Życie artyst. i kultur. Śląska“, 14,45—18,30 p. **Kraków, 18,30** Skrzynka pocztowa Cioci Heli dla dzieci, 18,45—19,15 p. **Kraków, 19,15** „Stacja opieki nad matką i dzieckiem“ pogad. I. Kossak-Jugendfeinowej, 19,25—24 p. **Kraków.**

Lwów (377,4) 6,30—14 p. **Kraków, 14** Płyty

14,45—18,30 p. **Kraków, 18,30** „Przegląd wydawnictw“, 18,40 Silva rerum, 18,45—19,15 p. **Kraków, 19,15** „O magicznym lewku lwowskim“ opowie Z Pawłowski, 19,25—24 p. **Kraków.**

Łódź (224) 6,30—14 p. **Kraków, 14** Płyty, 14,45—18,40 p. **Kraków, 18,40** „Życie kultur. i artyst.“, 18,45 Piosenki (płyty), 19,07 Program, 19,15 Płyty, 19,25—24 p. **Kraków.**

Wiedeń (506,8) 15,55 „Pastuszek świni“ — słuchow. wg. bajki Andersena, 17,25 Koncert rozrywkowy 20 „W tempie marsza“, koncert ork. i solistów, 21,40 „Przez stępy i łąki“, koncert solistów, 23,30 Muzyka cygańska.

Praga (470,2) 20 „Zak“ (Bettelstudent) — operetka Millockera.

Rzym (420,8) 21 Opera.

Paryż (1618) 21 Radjokabaret, 23,30 Muzyka tańcownicza.

KREWNI.

— Czy ma pan rodzinę?
— Cztery siostry Jedną w Paryżu, jedną we Wiedniu, a dwie na karku.

— Student podczas egzaminu. Panie profesorze, niech mi pan zostawi trochę czasu do namysłu —
— Chętnie. Czy dwa semestry panu wystarczą?

ZNIŻONE CENY INSERATÓW

Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy Zł. 5.—
Ogłoszenia ślubne i zaręczynowe . . . „ 10.—

Podziękowania lekarskie do 25 mm. Zł. 10.—
Nekrologi (klasydry) do 60 mm. w I. łamie „ 20.—

Drobne ogłoszenie za słowo **10** gr.

Dla poszukujących pracy . . . **5** gr.

== Ogólna taryfa inseratowa uwidoczniła jest u dołu strony 16-tej. ==

Nauka i wychowanie

NAUKĘ JĘZYKÓW: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, włoskiego w Instytucie Ansona — Kraków, Szewska 17, — rozpocząć można każdej chwili. — Zamiejscowym wysyłamy znakomite samouczki „ARGUS“, zastępujące w zupełności nauczyciela. Zadać prospektów. 2024kr

KRÓJ — MODELOWANIE. Po powrocie z Wiednia prowadzę nadal naukę kroju, modelowania, szycia według najnowszego systemu wiedeńskiego: Elwira Halpern, absolwentka „Modenakademie“ we Wiedniu, Kraków, Sarego 8. 1531g

Matrymonjalne

INTELIĞENTNEGO pana, lat 30—36, na stanowisku, zapoznam z moją siostrą. Zgłoszenia do Adm. „Now. Dziennika“ pod „Zamożna“. 2358kr

DLA mojej siostry, milej przystojnej, inteligentnej, materialnie niezależnej poszukuję znajomości pana na stanowisku do lat 40, w celu matrymonjalnym. — Zgłoszenia pod „Przyszłość A.“ do Adm. „N. Dziennika“. 2345ki

NAJLEPIEJ! NAJTANIEJ! NAJSOLIDNIEJ!
CZYŚCI I FARBUE

PIERWSZA POLSKA CHEMICZNA PRALNIA

„CZYSTOŚĆ“

Kraków, Xll., Centrala Dąbrowskiego 11

FILJE:

Sławkowska 23	Wielopole 3
Karmelicka 68	Sebastiana 3
Diuga 66	Starowiśna 62
Zwierzyniecka 23	Dietla 42
A. Potockiego 1	Kalwaryjska 55

Różne

JUZ teraz przynies wszelką garderobę do chemicznego czyszczenia i farbowania. Ceny niebywale niskie.

„KRAKOWIANKA“. Centrala: Starowiśna 18 tel. 162-67. Filja: Grodzka 71 — Schmaus, telefon 11845. 1277g

GORSETY i biustniki — według fasonów paryskich, wykonuje po cenach najniższych Pracownia Gorsetów Ernestyna Löffler, Kraków, ul. Augustjańska 30. 2627x

WAZNE DLA PANI! Eleganckie wiosenne KAPELUSZE od złotych 4 oraz przeróbki zł. 150 poleca Salon Mód Nadzi Beckowej, DIETLA 105, panteon 2785kr

SZYLD emaljowany zamawiaj wprost w fabryce, tanio, szybko, solidnie: „Emaljarnia“. Fabryka szyldów emaljowanych, Kraków, Dietla 61 telef. 147-39.

GWARANTUJEMY dobre wypranie rękawiczek. po reorganizacji pracowni. Również szybka i dokładna NAPRAWA RĘKAWICZEK tylko w firmie F. LUBANSKI, Krsków, św. Anny 2. 2795kr

INSTITUT COSMETIQUE „YLANG“ pod kierownictwem Inż. Heleny Apseł Schragerowej, — stosuje najnowsze metody RACJONALNEJ PIELĘGNACJI CERY. Prospekty i porady bezpłatnie. — Kraków, Piłsudskiego (Wolska) 11. Tel. 177-57 2846kr

JUZ NA WIOSNĘ czyszczenia prawdziwie chemiczne i farbuje wszelką garderobę **FR. JOGALLA**, najtaniej i najsolidniej: ulica DIETLA 93, tel. 141-65 Grodzka 2, w podwórku 1529g

MIMO KRYZYSU gwarantuję egzystencję żywota przystępującemu z kapitałem 15.000 zł. — Zgłoszenia pod „Doświadczone“ do Adm. „Now. Dziennika“. 1561g

SPOLNIKA ze współpracą umysłową, kapitałem 5.000 zł. do rentownego przemysłu poszukuję. — Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „Korzystne“. 1530g

WAZNE DLA KRAWCÓW I KONFEKCJI! — DEKATYZUJE wszelkie materiały **FR. JOGALLA DIETLA 93**, tel. 141-65 1530g

ŚWIATOWEJ SŁAWY
HAYA PUDER
MYDŁO i KREM
ZALECANY PRZEZ POWAŻNYCH LEKARSKIE DLA ZDROWIA DZIECI DO NABYCIA WE WSZYSTKICH APTEKACH I PROGUERACACH
SKŁAD GŁÓWNY APTEKA S.HAY. LWÓW
KAZIMIERZOWSKA 31. - KOLEJAJA 12.

Ostrzeżenie.

Ponieważ w handlu ukazały się podrobione wyroby ultramaryny z ładując podobnymi etykietami naszych marek „MERKUR“, „KURKA“ i „ZYRAFA“, ostrzegamy by przy zakupie zwracać baczność uwagę na pochodzenie towaru. Nasze wyroby z marką „MERKUR“, „KURKA“ i „ZYRAFA“ są chemicznie czyste i nienajbardziej odpowiednie do bielizny, wapsa oraz celów melarskich.
FABRYKA ULTRAMARYNY
Ch. PERLMUTTER, Lwów — Złoteńskie.

MASZYNY
do pisania i rachowania
naprawiają i konserwują
tylko **ZJEDNOCZONE**
WARSZTATY
solidnie i tanio
ul. SW. JANA 11. TEL. 109-05

„ESTETYKA“ gabinet kosmetyczny, Kraków Czapskich 3. Porady bezpłatnie. 2859kr

DYWANY ręczne, kilimny: „Dywan“, Kraków Kingi 9. Naprawa, czyszczenie, strzyżenie, prostowanie. 552kr

STROICIEL Bild obniżył znacznie cenę: Podgórze. Widok 6/6. Telef. 177-73.

Reklama
dźwignią handlu

gum.?
OLLA
klejnot higieny

Wolne posady

PODRÓZUJĄCY, zaprowadzony w artykułach technicznych, potrzebny Zgłoszenia z podaniem warunków pod „Zdolny“ do Bjura ogłoszeń Stat-tera, Rynek 8. 2835kr

PODRÓZUJĄCEMU, do- brze wprowadzomemu w działu papierniczym, od- dam substępowo powa- żnej fabryki na wojewód- ztwa krakowekkie i kie- leckie. Zgłosz. na pod „Novitas“, Kraków, — Skrytka pocztowa 220. 1560g

FABRYKA KAPELUSZY DAMSKICH poszukuje szwaczki do szycia ka- peluszy damskich. Zgło- szenia pod „Zaraz“ do Adm. „N. Dziennika“. 1556g

ZDOLNEGO inkasenta lub inkasentki poszuku- kuje stowarzyszenie. — Zgłoszenia pisemne pod „Inkaso“ Biuro ogłoszeń Stat-tera, Rynek 8. 2867kr

SAMODZIELNEJ gospo- dyni, z dobrą znajomo- ścią kuchni, obok Kra- kowa, poszukuje lekarz Zgłoszenia: Smoleńsk 30 m. 2, między godz. 3—4. 1557g

POSZUKUJĘ praktykan- tki do sklepu galanterji nego. Zgłoszenia: tele- fon 162-46. 1542g

POWAŻNE STANOWI- SKO. Mężczyzna młody lub w średnim wieku energiczny, elokwentny posiadający wiedzę pra- wniczą lub nauk handlo- wych otrzymać może po- ważną posadę. Pożądana znajomość języka żydow- skiego. Oferty z referen- cjami sub „AGE“ Tow. Reklam, Warszawa, ul. Marszałkowska 124. 2842kr

PODRÓZUJĄCEMU, — przedstawicielowi, odda- ny zastępowo wytwó- rni pokupnych artykułów Zgłoszenia w Adm. „N. Dziennika“ pod „Kaucja zabezpieczona“. 2835kr

Z BRAZY żelaznej poszu- kuje się podróżującego Zgłoszenia „Zdolny fa- chowiec“ Biuro ogłoszeń Stat-tera, Kraków, Ry- nek 8. 2835kr

EKSPEDJENTKĘ z pra- ktyką galanterji skór- nej przyjmie Wytwórnia kufrow, torbok, nesese- rów Kanner, Stradom 11 Zgłoszenia od godz. 7-ej wieczór. 1547g

PRENUMERATA: w Krakowie z oinosze- niem i bez odnoszenia oraz na prowincji

z przesyłką pocztową miesięcz. „ 4'30 kwart. zł 12'90

Zagranicą z przesyłką pocztową „ 7'50 „ 22'50

OGŁOSZENIA. Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym lamie. Strona w tekście i nadesłaniem na 3 lamy po 76 milimetr. Strona za tekstem 6 la- mów po 38 milimetr. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 16 słów

Sprzedaż

TAPCZANY — otomany rozkładanki — poduszki włóścienne, łóżka polowe **MARS**, oraz przyjmuje wszelkie przeróbki — Zakład Tapicerski — **BARDACHA**, Krakowska L. 44, tel. 174-83. 1551g

BIURKO dębowe, duże dwufrentowe, prawie no- we, okazujmie sprzedam: Sołtyka 19, stolarnia.

MASZYNA do szycia ka- peluszy słomkowych do sprzedania. Wiadomość w Adm. „N. Dziennika“ pod „Maszyna“. 1550g

ALPAKOWE nakrycia stołowe w największym wyborze: **SATTLER**, Kra- ków, Stradom 18. 2683kr

NACZYNIA ALUMINIO- WE I EMALJOWANE na święta najtaniej: Skład fabryczny „METAL“, ul. Dietla 58. 2861kr

OKULARY — **NAJTANIEJ** optyk **GRÖSSLER**, — Kraków, Grodzka 41, telef. 126.00

ORGANIZACJA NOWOCZESNEJ KSIĘGOWOŚCI PRZEBITKOWEJ KARTOWISCI

Organizacja nowoczesnej
KSIĘGOWOŚCI
PRZEBITKOWEJ
KARTOWISCI

Przydelegi Rewident Ksiąg — Znawca Sądowy

Kraków — Tel. 104-44 — Pijarska 5

REWIZJE KSIĄG. + ANALIZY BILANSÓW.

Obliczenia rentowności przedz. + Rozliczenia spółkówek

Prowadzi buchalterję w abonamencie dla średnich i mniejszych przedsiębiorstw we własnym biurze, własnymi siłami biurowymi, przy zastępowaniu najnowszych urządzeń maszynowych

Ostatni wyraz techniki buchalteryjnej

ORGANIZACJA. + BILANSOWANIE.

Sprawy buchalteryjne i bilansowo-podatkowe. + Nadzór.

OGŁOSZENIE LICYTACJI ZASTAWOW!
AKCYJNY BANK HIPOTECZNY
FILJA W KRAKOWIE

podaje do publ. wiadomości, że w wydziale zastawni- czynym Banku, Rynek Gł. L. 21, odbędzie się dnia 8-go kwietnia 1935 i dni nastę- p. od godziny 9:30 rano w obecności odpowiednich władz w myśl art. 88 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 17 marca 1928 o prawie banko- wem Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 321

PUBLICZNA LICYTACJA

na której zostaną sprzedane najwięcej dającym, kosztowności

dolarowe zastawione w r. 1930 Nr. 17102,

„ 1932 „ 30843, 35351, 35887

„ 1933 „ 36619, 37995, 38034

i od 1 września 1935 do 4 czerwca 1934 r

tj. od Nr. 38399 do Nr. 38802

złotowe zastawione w r. 1933 Nr. 1690 i od 1 wrze-

śnia 1933 r. do 31 lipca 1934 tj. od Nr. 2566

do Nr. 7:09 **dotąd niewykupione.**

Również ulegną sprzedaży zastawy z tego samego czasu pochodzące, dotąd częściowo tylko opłacone, a nie sprolongowane formalnie. Uzyskana z licytacji zastawu nadwyżka jaka powstanie po zaspokojeniu należności Banku będzie w myśl ustawy w ciągu dwóch tygodni od dnia licytacji złożona do depozytu sądowego.

Wzywa się zatem interesowanych do wykupna lub sprolongowania wymienionych zastawów przed termi- nem licytacji, t. j. **najpóźniej do dnia 4 kwie- tnia 1935 r.** — W dn. licytacji bezwarunkowo żadnych opłat przyjmować się nie będzie

Kraków, dnia 4 marca 1935 r.

Akcyjny Bank Hipoteczny, Filja w Krakowie.

FIRANKI, kapy, serwe- ty, poleca najtaniej ary- styczna pracownia Hol- cerowej, Kraków, Jasna L. 8. 1327g

LODOWNIE od najmniej- szych do największych, w największym wyborze **SATTLER**, Kraków — Stradom 18. 2680x

MEBLE pierwszorzędne meble lakierowane na do- godne spłaty, najniższe ceny: **DOM MEBLOWY SCHOR**, Kraków, SZPI- TALNA 40. 2856kr

KOSZULE męskie z naj- lepszej popieliny od 5'9t. w wielkim wyborze pole- ca Wytwórnia „LIRA“ Szewska 18. 2854kr

MEBLE nowoczesne, so- lidne, okazujmie tanio — poleca Frisch, Starowiślna 35. 2853kr

FIRANKI według naj- wszych modeli. Ceny na- niższe: Breit, ul. Grodzka 60, telefon 113-80.

MEBLE KUCHENNE, — **PRZEDPOKOJOWE**, pier- wszorzędne, nowoczesne — pokoje dziecięce — poleca Petzenbaum, Ry- nek gł. 12, Pasaż.

MAŁA FABRYKA MA- SZYN, posiada rozgałę- żoną klientelę ze wzglę- du na poduszki wiek wia- ścięciela, na dogodnych warunkach do sprzeda- nia. Zgłoszenia pod „Zna- na fabryka“ do Adm. „N. Dziennika“. 2780kf

„RIGO“ usuwa radykal- nie odciski. Pudełko 50 groszy. Skład Główny: Drogerja Schapsensohna Kraków, Plac Nowy.

WALIZKOWE maszyny do pisania najlepszych marek najtaniej poleca Löwenstein, Kraków, ul. Zwierzyniecka 11. 2469kr

POKÓJ umeblowany, — frontowy, osobne wej- ście, do wynajęcia od 1 kwietnia: Aleja Krasin- skiego 9/20. 1555g

POKÓJ umeblowany, — czysty, słoneczny, ła- zienka, telefon, I. piętro do wynajęcia. Wiado- mość: Stradom 27/2.

ŚWIETNIE prosperują- cy, zaprowadzony inte- res, przy najruchliwszej ulicy w Krakowie, wraz z prawie nowem urządze- niem, z powodu wyjazdu do odstąpienia. Zgłosze- nia pod „Dobra egzysten- cja“ do biura „Par“, — Kraków, Rynek 46. 2863kr

LOKAL handlowy, ob- szerny, z dużemi wysta- wami, przy ul. Florjań- skiej, do odstąpienia. — Zgłoszenia pod „Nieby- wała okazja“ do biura „Par“, Kraków, Rynek L. 46. 2862kr

MAGAZYNY przy torze kolejowym na stacji Kra- ków—Płaszów do wyna- jęcia. Zgłoszenia: Podgó- rze, Skrytka 29. 1552g

INSERATOW DROBNYCH
nie przyjmje się
telefonicznie
tylko wprost
w Administracji
i wyłącznie
ZA GOTÓWKĘ.

3 POKOJE — kuchnia przedpokój, do wynaje- cia od 15 kwietnia: Ra- bina Meiselsa 1, m. 3 - parter. 1559g

PO 4 POKOJE balkon pełny komfort, od 1-go kwietnia do wynajęcia Wielopole 24. — Wiado- mość u administratora — od godz. 3—4. 2860kr

5 POKOJOWE mieszka- nie z komfortem, II. pię- tro, ewentualnie 2 i 3 po- koje na biuro lub lokal handlowy w śródmieściu zaraz do wynajęcia. Via- domość: ul. Grodzka 4 u gospodyni. 1554g

DZIEWCZYNKĘ lub chłó- porzyka z zamożnego do- mu przyjmę na mieszka- nje, zapewniając troskli- wą opiekę. Zgłoszenia do Adm. „Now. Dziennika“ pod „Opieka“ lub tele- fon 131-26. 2847kr

POSZUKIWANY pokój komfortowy dla młodego małżeństwa. Zgłosze- nia do Adm. „N. Dzien- nika“ pod „Piękny“. 1549g

LOKAL parterowy, jas- ny, na pracownię lub ma- gazyn do wynajęcia: ul. Sebastjana 20. 1546g

Posad poszukują

GIMNASTYKA Mensen- dziek dla Pań. Jedyny system dla osiągnięcia idealnej lśni wdzięku, ru- chów życia codziennego. Lekcje zbiorowe i indy- widualne, udziela: Po- morska 1/16, tel. 183-19 1391g

PIECE KAFLOWE na- prawia najtaniej — soli- dnie: Kaczmarczyk, ul. Kościuszkii 47, tel. 180-82 1584g

PRACOWNIA sweatrow przy ul. Gazowej 5, I. pię- tro, m. 7, wykonuje raj- tuskki fildekosowo — od zł. 1'20. 1558g

HANDLOWIEC z branży galanteryjnej i papierni- czej, również posiadają- cy rutynę wojażerską — poszukuje posady. Zgło- szenia pod „Pierwszo- rzędne referencje“ do Adm. „N. Dziennika“.

STAROWIŚLNA 27, (róg Dietla), telef. 165-25.
SZEWSKA 2, telef. 145-60.

TAPCZANY nowoczesne otomany, materace, róż- ne łóżka polowe, wszel- kie roboty tapicerskie i reparacje, pierwszorzęd- nie wykonuje: Schmitzer Starowiślna 85, schodki 2865kr

KONIEKARNIA W. PERZA **NOWSKIEGO**, znana ze swych doskonałych wy- robów cukiernicznych ciast, poleca swe wyro- by w nowej filji swej fir- my przy ul. **ŚLAWKOW SKIEJ 30.** 2807kr

POLSKA FABRYKA WYROBÓW GUMOWYCH

najlepsze z najlepszych

CENY w złotych: I. strona 1'25. — Tekst 1'—. Nadesłane 0'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'10 gr. Dla poszukujących pracy 0'05 gr. Gratula- cje i kondolencje do 4 wierszy zł 5'—. Ogłoszenia ślubne i zarczynowe zł 10'—. Podziękowania lekarskie do 25 mm. zł 10'—. Nekrologi (klepy- dry) do 60 mm. w I. łamie zł 20'—. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%, za druk kolorowy 50%.

„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie, także w poniedziałki i dni poświęt